

KLANSRÖPET

Nr. 83

Mars 2010

Menn
som har
sex med
menn!

Tema: **Klanen**

11 TV-skjermer
og en unik atmosfære,

Bohemen er sannsynligvis
verdens feteste fotballpub

Vi viser alt du kan ønske deg av fotball

Sjekk ut vår nettside www.bohemen.no for full oversikt

To ukentlige og svært populære quizkvelder

Buss tur/retur Ullevaal på kampdager

Kald drikke og TV, Bohemen har alt du trenger for å leve

BOHEMEN
SPORTSPUB OSLO

ARBEIDERGATA 2, N-0159 OSLO - TLF.: 22 41 62 66

ÅPNINGSTIDER: MANDAG-TORS DAG 14.00-01.00, FREDAG 14.00-03.00, LØRDAG 13.00-03.00, SØNDAG 14.00-00.00
WWW.BOHEMEN.NO

KLANSPROPET

Nummer 83 – mars 10
Klansropet er Klanens
medlemsblad.
Bidrag sendes til
ropet@klanen.no
Opplag: 6300

Redaksjonen avsluttet 7. mars 2010

Alle signerte artikler står for artikkel-
forfatterens regning.

Redaktør: Kjell Henning Thon

Øvrig redaksjon: Magnus Bernhardsen, Tale Døve
Jonassen, Mikkel Kjeldstrup, Christian Kjellsen, Jørn
Lokoy, marit nyborg, Vegard Nygård, Frode Sandberg,
Kevin Skjøthaug, Mari Theodorsen.

Layout: Tale Døve Jonassen, Leif Ketil Solberg,
Aina Kristiansen.

Forside: Leif Ketil Solberg

Annonsealg: Camilla Gaare og Trude Gaare
e-post: annonse@klanen.no

Adresse:
Klansropet,
Postboks 6934, St. Olavs Plass, 0130 Oslo

Styret: Svein Erik Rogsund Vålerenga Bakke, Christian
Kjellsen, marit nyborg, Morten Nydal, Erling Rostvåg.
Vara: Espen Knutsen, Anne Katrine Raassum.
e-post: styret@klanen.no

Arbeidslagene i Klanen:

Økonomi: André Schulte
e-post: okonomi@klanen.no

Medlemskap: Ulrik Motzfeldt,
e-post: medlem@klanen.no

Ishockey: Marius Wivegh
e-post: marius1s@klanen.no

Sang: Nimo Gasparini
e-post: sang@klanen.no

Tifo: Erling Rostvåg
e-post: tifo@klanen.no

Kst: Jan Bjørklund
e-post: kot.klanen@gmail.com

Turer: Jostein Ellingsen
e-post: tur@klanen.no

Klansropet: Kjell Henning Thon
e-post: ropet@klanen.no

klanen.no: Frank Becker
e-post: webservice@klanen.no og

Klanens webradio: Rune Julsvik
e-post: rj@klanen.no

Hands: Mikkel Kjeldstrup
e-post: kjeldstrup.mikkel@gmail.com

Spenn og sånt: Gjermund Nordtug
e-post: gjermund@klanen.no

Medlemskap i Klanen koster 200,-

Medlemskap for barn under 16
år koster 75,- (uten Klansropet)

Kontnr.: 6005 05 05319 medlem@klanen.no

LEDER

Seier på alle fronter!

I skrivende stund er Vålerenga det eneste laget som har to seire i kvartfinaleserien i ishockey. Treningskampen mellom Sandefjord og Vålerenga i fotball skal til å starte, og Vålerenga Håndball har nettopp slått fjorårets eliteserielag Nærbø 36-18.

Vi skal vel ikke spå en like stor dominans resten av året i alle idretter, men som vanlig når vårsola har kommet tilbake fra dvale går det mot spennende tider for alle med blårode hjerter.

Ikke skal vi møte Lyn – men i stedet er (xxx) tilbake, ikke skal vi ledes av Sondre Kåfjord – men saftbygding Yngve Hallén er sikkert ikke noe mer supportervennlig. Men en real ståtribune har vi fått! God fotballeseong! Godt hockeysluttspill! Godt håndballopprykk!

Kjell Henning Thon, redaktør

Tema: Klanen

s. 20

Klanens
historie
s. 24

Supporterportrett
s. 43

Hockey
s. 69

NESTE NUMMER:

Klansropet nummer 84 kommer i september og har som tema **Tro og overtro**. Her ser vi på hvordan både supportere og idrettsutøvere lar hverdagen styres av mindre rasjonelle valg. Har du en god historie? Må du ta på deg venstresokken først når det er kampdag? Kjører du ekstrarunder i rundkjøringene på vei til Lillestrøm? Fortset-

ter du med valgene så lenge Vålerenga vinner på grunnlag av det hele?

Ta kontakt med oss på ropet@klanen.no

Deadline er da selvsagt fredag 13. august.

Vi ønsker også bidrag om helt andre saker tilknyttet klubben vår. Skriv inn!

Blir det oppoverbakke i år?

Fjoråret ga oss svært lite hva underholdning angår og VIF avslutta sesongen med to tap og tok seg deretter to måneders(!) fotballferie hvor dem vel stort sett satt bortgjemt et eller annet sted med halen dypt plassert mellom beina.

Har forstått at Martin trenger den årlige bridge-turen sin til statene, men å legge ned hele A-laget i to måneder er helt klart å dra den for langt. Jo da, gutta hadde et egentreningsprogram de skulle følge, men det var dette med samhandling og lagspill da, fotball handler jo nettopp om dette.

Min påstand er derfor den at klubbens godt betalte fotballspillere trener alt for lite. Bare spør Pølsa Pettersen oppe på Årvoll om hvor mange timer han trener daglig. Spør ham også hva han tjener.

2009 bød som sagt på elendighet og sviktende publikumsoppmøte, men alt var ikke helt håpløst. Singh markerte seg for alvor og sammen med (en gang i blant) Nouri på backen viste han at VIF en gang i blant faktisk kan få fram gode talenter som kanskje en gang kan bli til noe mer enn nettopp et stort talent. De har vi hatt mange av opp gjennom åra.

Vi må bli enda mer kyniske i framtida, det må bli slutt på den tida hvor VIF var en klubb som hvem som helst kunne melde seg inn i. Vålerenga er selve eliteklubben i Oslo, og en eliteklubb skal bestå av elitespillere, på alle nivåer, også på trenersida.

Ingen foreldre skal kunne komme med den småfeite lille late sønnen sin til Valle og kreve at han skal spille for Vålerenga. Det er VIF som skal komme til spilleren og ikke omvendt. Tror dere virkelig at alle unga i Amsterdam kan melde seg inn i Ajax? Alle ser opp til Ajax og trener de hardt og godt nok samtidig som de har vilje, tæl og talent, ja da kan den drøm-

men en gang gå i oppfyllelse. Da kommer klubben og henter deg.

Derfor bør unge spillere som virkelig vil noe bli værende i moderklubben fram til den dagen de blir invitert av selveste Vålerenga for å prøve-spille. Og når de først kommer til oss bør det stilles knallharde krav til dem. Jeg har nemlig en mistanke om at den playstationgjengen som har herja i klubben de siste 7-8 åra ikke akkurat har vært dønn seriøse når det kommer til trening og blodslit.

Bare tenk hvor god Daniel Fredheim Holm egentlig burde ha vært. I fotball altså.

Martin fikk som kjent en ny toårskontrakt. Jeg håper denne kontrakta inneholder noen knallharde klausuler om levering av varer innen en gitt tid. Etter ti kamper ser vi hvor det bærer, har vi ikke da vist klare tegn til forbedring er det bare å ta sin hatt og gå.

Da må prosjektet legges ned med umiddelbar virkning. Håpet er selvfølgelig at det motsatte skjer. Det er det alle må tro og håpe på. Tid er penger og det sistnevnte er noe vi ikke har alt for mye av, derfor er vi helt avhengige av at folk kommer tilbake til tribunene.

Hjemmekampene må vinnes og nye sjeler må frelses skal vi ta tilbake det kresne og svært lite lojale hovestadpublikumet. Dessverre har det blitt dårlig med signeringer i vinter og ingen klubber slipper ustraffa fra å ikke forsterke stallen før hver eneste sesong. Alle toppklubber gjør det, det er derfor de er toppklubber. Vi gjør det altså ikke.

Det blir også spennende hvordan det vil slå ut med de faste plassene på Vestbredden samt «nye» klassiske ståplasser på Gaza. Mange har flytta fra VB over til svingen og dette må føre til bedre trøkk der borte enn det var i bedrøvelige 2009.

Gaza er og skal være selve sanglokomotivet og det er viktig at de riktige folka samler seg side ved side, gjerne oppå hverandre også, for å skape en god gammel Store Stå-stemming. Her har forsangerne en meget viktig jobb, ikke bare med å starte sangene, men også ved å velge de riktige sangene til de riktige tidene. Det er en kunst i seg sjøl og her må ikke amatører komme inn drita fulle og ødelegge.

Samtidig skal vi på Vestbredden trøkke til så godt vi kan med de mer aldrende ressursene vi har... syng med den rullator'n du har! Det er med forventning jeg registrerer at klubben har to heltidsansatte som kun jobber med å få folk tilbake på kampene. Bra!

La oss håpe at tida med «hemmelige» hjemmekamper er over, og hjelp fra bondepressa med adresse i Oslo kan vi bare glemme å få. Død over VG, Dagbladet og Aftenposten! Dagsavisa prøver og prøver, men får det ikke helt til stakars. Hva med å prøve skikkelig?

Vi står som alltid helt aleine og er nødt til å skape blest om oss sjøl med hjelp av alle mulige tenkelige knep og lurerier. Egentlig føles det litt deilig å være underdog og utfordrer, det gjør at vi er sultne og punsj og at vi setter pris på hvert eneste mål og hvert eneste poeng vi greier å krige til oss. Vålerenga slår nedenfra nå og vi slår hardt!

Selv er jeg klar for min 34. sesong som aktiv supporter. Vel var jeg betydelig mer aktiv for inn-til fem år sida, men jeg har da sesongkort og prøver å få med meg en del bortekamper også. Vi skal huske på at vi er forbanna privilegerte

← **Artikelforfatteren** reiser mindre på bortetur enn han gjorde i gamledager. Men vi har funnet et bilde i arkivet.

Foto: Klanens arkiv

vi som er supportere av landets fineste klubb. Hvilke andre supportere kan skryte av å ha vunnet både cup og serie i løpet av det siste tiåret? Ikke mange. Tenk litt på det når klaginga tar overhånd.

Jeg har fått med meg seriegull i 1981, 1983, 1984 og i 2005. På denne tida har jeg også sett VIF i cupfinale i 1980, 1983, 1985, 1997, 2002 og 2008. Hva faen har egentlig jeg å syte over? Dessverre vil mye alltid ha mer.

Lyn vant serien sist i 1968 og LSK tok gull i 1989, bare for å sette saker og ting litt i perspektiv. Egentlig driter jeg i hva som skjer de nærmeste åra så lenge den nye stadionen kommer på plass. Da starter vi på en ny tidsregning og da skal dem faen meg slite med å ta oss. Inntil dette skjer spiller vi på Ullevaal enten vi liker det eller ikke. Møt opp der hvis du er Vålenga!

Mitt stalltips for sesongen er femteplass i serien og cupgull. Da beholder i hvert fall Martin jobben.

Grunnen til at jeg ikke så ofte lenger kommer meg på de lange borteturene er et ekstremt aktivt fluefiske i oslomarka. Som den observante leser kanskje fikk med seg i fjor gikk jeg relativt høyt og mørkt ut med ambisiøse garantier om mange og svære ørreter i løpet av sesongen. Det slo ikke helt til.

I år satser jeg på en annen strategi og nøyer meg derfor med å si følgende før isen går på mine kjære vann der oppe i skauen:

- Jeg skal jobbe mindre og fiske mere.
- Turene skal ikke avsluttes selv om mørket siger på.
- Minst 30 netter skal tilbringes i telt.
- Fortommene skal bli betydelig lengre og spissene enda tynnere.
- Jeg skal stort sett fiske med selvbundne fluer.
- Kombinasjonen fiske/kamp samme dag betyr lykke...
- Ser jeg en ørret vake er den per definisjon ferdig. Kremt kremt.
- Lykkes jeg ikke å få en kilosørret på tørt skal jeg isfiske etter canadarøye på Nøklevann den 24/12-2010 mellom 10.00 og 14.00. Med nisselue, ghettoaster og store marsipangriser.

Tre gode utgangspunkter for fisketurer langt inn i Nordmarka:

- Kjør inn fra Jevnaker og parker ved bommen langt opp i Sinderdalen.
- Parker på Elnes stasjon i Hakadal.
- Kjør over Sollihøgda, langs Steinsfjorden mot Åsa og opp til Damtjern.

Skitt fiske og husk fiskekort, KjellG.

**Murmester
Knut Guttorm as**

Fryser dere? Kutt i strømregningen!

*Gamle vinduer kan stå for 40% av
varmetapet i boligen din.*

**Vi er nå over halvveis i en av Oslos største prosjekter
innen utskifting av vinduer og balkongdører.**

*Øvre Furuset borettslag Jerikoveien 87-99 ligger på Furuset, og
i oktober 2009 gikk vi i gang med utskifting av vinduer og balkongdører
ca 1500 enheter totalt. Vi er nå over halvveis i arbeidet.
Prosjektet ferdigstilles april 2010.*

Murmester Knut Guttorm AS er et firma med ca.35 års erfaring.
Som Mesterbedrift, er vi sentralt godkjent for ansvarsrett i tiltaksklasse 2 innen:
• arkitektur • glass og metall • tømmerarbeider • energi-installasjoner
• grunn og terreng • mur og betong

– Ansvarlig utførende for bygninger og installasjoner, tiltaksklasse 2
– Ansvarlig kontrollerende for utføring av bygninger og installasjoner, tiltaksklasse 2
At vi er godkjent for ansvarsrett er en trygghet for dere som kunde. Dette sikrer
at byggetiltakene blir i samsvar med gjeldende offentlige krav og forskrifter.

Vi er godkjent opplæringsbedrift for mur og tømmerfaget.

Med vår lange erfaring, spenner våre oppdrag i dag fra mindre arbeider, til
leiligheter og eneboliger, til større prosjekter for bedrifter og borettslag.

Murmester Knut Guttorm AS utfører total og hovedentrepriser innen rehabilitering,
og har spesialkompetanse innen utskifting av dører og vinduer. Å fornye vinduer
og dører er en investering både økonomisk og ikke minst i trivsel.

Kontakt oss for en vurdering av ditt prosjekt, så hjelper vi deg med å finne de
vinduene som er best egnet for ditt behov.

Postboks 4299 Nydalen, 0401 Oslo • Mobil: 91 71 31 05
E-post : knut@guttorm.as • Telefax: 22 23 51 61
Kontoradr.: Bergensgate 6, 0468 Oslo
Lageradr.: Vallhall Innspurten 2, 0663 Oslo

Foto: Line Svalastog.

fokus: **TRIBUNELIV**

En ny fotballsesong på tribunen starter nå. Det betyr nytt fokus på tribunelivet. Men hva har vi i bakhodet når vi sier det på den måten?

Kanskje skal vi tenke på at vi har gått igjennom en vinter med bedret fokus på både tifo og sang under hockeykamper på Jordal? Kanskje vi skal tenke på at vi aldri har vært bedre til å synge i håndball? Eller kanskje vi skal fokusere på at setene på felt 228 endelig er borte. Vi har alle muligheter for å få en knallsesong fra tribuneplass!

Tifo 2010. Hva skjer?

Tifo fra 2006. Foto: Kevin Skjøthaug

For å være brutalt ærlige, så ser vi dystert på den kommende sesongen. Gymnsalen vi har brukt det siste året skal rives. Lageret vårt skal leies ut til andre, bare en beleilig finanskrise har sørget for at vi ikke er helt ute derfra enda. Vi hadde folk, vilje og budsjett, men fint lite «lebensraum». Men alt dette var altså før nyttår. Før Ullevaal Stadion ble desperate, før styret begynte å legge press på Breen & Co. og før dialogen med VIF ble så god at setene på 228 ble fjerna.

På magisk vis har EngaTifo plutselig fått lov å male på Vallhall (bak målet på ene kortsida) og skal disponere et lite lager på Ullevaal Stadion. Vi kan ikke annet enn å glise fra øre til øre, takke kosegutten på Valle (vaktmester Per) for flott samarbeid og klubben for å strekke seg litt ekstra i et forsøk på å gi oss gode arbeidsvilkår. Ny fanside på Facebook har vi også fått oss, med godt over 1000 medlemmer. Alle som er interessert i dagnadsinfo kan knytte seg til denne. Også her begynner vi å merke et svakt tilslag av unge håpefulle.

Det er et lite paradoks at samtidig som samarbeidsklimaet virker fantastisk rundt nye lokaler, har klubben stramma inn på akkrediteringer. For å presisere med en gang: EngaTifo skaffer seg selv sine egne billetter og kommer på ingen måte gratis inn som et resultat av rigging

på stadion. Vi er på dugnad for å bidra, ikke for å snylte. Derfor er det synd når enkeltpersoner har misbrukt tilliten vi blir vist ved å få disse kortene, som er sårt nødvendige for å forflytte oss rundt på stadion uten å bli stoppa av vektene underveis. Det har gått noen rykter om akkreditering på avveie, og folk som står på indre bane og skal drepe Tom Ulseth er heller ikke positivt for samarbeidsklimaet. Heldigvis var ikke sistnevnte en av våre, og heldigvis er dette ordna opp i, men vi merker en noe strengere holdning fra klubben som kan gjøre det noe mer tungvint på kampdag fremover.

EngaTifo har som mål å stadig forbedre seg, et mål som kanskje er rimelig idiotisk og selvutsluttende. Det tvinger oss nemlig til å «hoppe etter Wirkola» hver eneste sesong. Når forgjengerne i tillegg legger lista så høyt som de har

gjort, er det åpenbart at vi har nok å gjøre. Dette kombinert med et uttalt mål om å «sette rekord» hver sesong, fører til at mange rare idéer dukker opp. Alt fra enkle adbusters, via bruk av LED-lys til forslag om verdens minste tifo (verdensrekord er verdensrekord) blir kasta fram og tilbake. Noe er far-fetched, men skaper grobunn for andre idéer, mens andre er våte drømmer som planlegges over flere år. OH i Bergen? Selvfølgelig skal vi ha det (en eller annen gang). Ned fra taket på Ullevaal, sier du? Jada, må bare finne ut åssen vi kommer opp først. Fjernuttøst tifo over huet på kanarifansen på Åråsen? De faste leserne av Ropet vet åssen det gikk med den.

Poenget er at ingen idé er for dum. Eller iallefall ikke for dum til å nevnes og tenkes på. Stygge tegninger, linker til rare ting man får på BilTeMa og grandiose drømmer er alle ting vi vil ha mer av. Av og til tar det tid å få svar, men mens vi sorterer huet ser vi fram mot sesongen som kommer og håper på bidrag fra nye og gamle tryner etterhvert som kampene ruller videre.

Erling, EngaTifo

UP, UP AND AWAY – Ståtribuner på Ullevaal

Da var vi endelig der. Etter minst ti år med blåmerker på leggen og påfølgende pelling av skorper i sofaen dagen etter, er setene borte. Vi har ståtribuner, og i skrivende stund monteres bølgebrytere opp på Ullevaal. Da burde vel alle problemer være løst, eller?

Det stemmer at dette er et sjumilssteg i riktig retning, men tribunen er bare en forutsetning. Selve stemninga og synginga er det vi som supporterere som står bak, og dette forutsetter at vi trekker i samme retning. At sterke røster kommer fra Vestbredden for å bidra til en mer samla tribune er et kjempepluss, men ikke uten utfordringer det er viktig å være klar over.

Sist gang man «åpnet opp» Gaza i et forsøk på å øke antall stående/syngende som sto samla, resulterte dette i en del murring. Fra før av hadde en gjeng som i all hovedsak bestod av relativt unge, hoppende gærne (i positiv forstand) som hadde etablert seg og ikke var vant til at noen rundt dem ikke var like utagerende. Dette førte til en del murring og tilløp til småepisoder gjennom sesongen, som alt i alt var lite dramatisk, men samtidig førte til at enkelte ble stående og krangle mer enn de sang. Alt fra flagging via albuer inn i sida til tribuneras og hvorvidt jenter skal sleppes inn ble heftig debattert og per dags dato kan man vel si at vi har funnet en slags gylden «litt-over-middels-vei».

Personlig tror jeg vi kan slippe å gå hele runden, med påfølgende irritasjon, om igjen om bare de som står på feltet og de som ønsker å stå på feltet har tenkt igjennom hva dette innebærer for vi plutselig trækker hverandre på tærne første hjemmekamp. Klarer vi dette tror jeg nye høyder kan nås i svingen. Et trøkk som får det til å gå kaldt nedover ryggen på de fleste. En slags god-vond følelse for alle som støtter, holder med eller sympatiserer med Enga. En helt jævlig ekkel følelse for alle andre.

Fordi dette er noe jeg ønsker å oppnå så fort som overhodet mulig, kommer jeg her med en slags guide til Gaza:

Damer er tillatt. Så lenge dem synger høyere eller oftere enn brorparten på de andre feltene, har vi plass til dem, men det stilles selvsagt krav, akkurat som det gjøres til resten av tribunesli-terne på 228.

Det vil bli flagging. Det vil bli øyeblikk der du går glipp av noen sekunder match på grunn av

et flagg. Folk vil stort sett flagge når ballen er i ro, men av og til glipper det. Folk som konsekvent flagger under corner kan man selvsagt gi en høflig beskjed, eller gå to meter til sida.

Det hoppes og danses mye. Ikke er vi så flinke til å danse heller, derfor hender det at de av oss som har flest venstreføtter trækker på de andres venstreføtter eller faller over raden nedenfor. Dette er en del av gamet. På bakerste rad blir det færre som «kommer bakfra» og dersom det er en tulling du ikke orker, gå to meter til sida.

Uansett hva som skjer, skal det synges. Om du bruker mere tid på å hetse en av våre spillere enn du bruker på å synges, ikke bli overraska om du får mange stygge blikk.

Hovedpoenget er ikke at alle MÅ flagge, eller at alle med dårlige knær og rygger MÅ hoppe, men vi er her for å synges og mange av oss må bli flinkere til å tolerere ting fra sidemannen. Det kan hende det ikke er mulig å unngå diskusjon og kommentarer her og der, men la oss gjøre dette unna så fort som mulig og komme ut av det med positivt fortegn. Klarer vi det, klarer vi å dra i samme retning.

Erling

«Hva kan jeg gjøre for Vålerenga?»

Etter en turbulent fjorårssesong har jeg brukt tida mi på hockey for å lade batteriene, og fylle opp kvota mi med seiere. Med de harde kampene vi tilsynelatende får i begynnelsen av den forestående sesongen, kan det bli en tøff utfordring for gutta. Det kan i verste fall bli lenge mellom trepoengerne, så det er bra at det går et hockeysluttspill parallellt, hvor vi garantert kommer til å valse over det som er av bønder.

Fjorårssesongen i mine øyne var en sesong hvor Klanen våkna litt opp etter å ha ligget i tribunenmessig dvale etter 2006-sesongen. Mye ulovlig blussing på stadion, mer aggressiv holdning på tribunen, og mye bråk utafør stadion er noen stikkord. Følgene er at emner som blussing, utestengelser, KSTs diplomatiske rolle og hva som er akseptabel oppførsel inne på stadion ble hyppig diskutert, spesielt fanziner, uavhengige nettmedier og fora tilknyttet Enga.

Det er bra at det blir debatt, jeg har følt at mange tanker og meninger har blitt undertrykket lenge, og fjorårssesongen bar preg av at disse kom ut med et brak.

Vi i sang- og tifogruppa har gjort vårt for å sparke i gang en debatt på lokomotivfeltet (228) om hva som skal være tillatt av hopping/dulting (kaos) på tribunen, og ikke minst; når er det greit å flagge? Skal man bare flagge når det er stopp i spillet, eller skal man flagge hele tida på lokomotivfeltet, uansett om det er straffe eller frispark rett utafør 16-metern?

Mange har blitt mer bevisste på at kanskje 228 er for mye kaos og liv for dem, kanskje de tjener Vålerenga best, og slår ut i full blomst fra et naboliggende felt?

Noen slo seg helt tverre og det ble en god del kokos og faenskap midt inne i feltet med kran-

gler, knuffing, drittstenging og tilløp til slosskamper i kampens hete.

Jeg har sjøl vært i en del av dem og syns at det er dumt å bruke tida under kampen, tid hvor vi skal synge og støtte gutta maks, til unødvendig drit som ovennevnte tematikker.

For å nevne en episode, var jeg en sen høstkveld kanskje litt overengasjert, og dampveivalsa nedover feltet i kjent stil og hoppa rundt med et flagg. Noen syntes detta var litt vel mye, og mente at jeg ikke trengte å flagge når det var stor sjanse innafor 16-metern.

Alle er litt ekstra pumpa opp i kampens hete, og beskjeden jeg fikk var ikke akkurat pakka inn med sukker på. Svaret mitt tilbake var alt anna enn diplomatisk, så situasjonen eskalerte fort. Heldigvis er det god selvjustis på feltet, så det er alltid noen som klarer å komme imellom for å roe gemyttene.

Etter kampen når alle har roa seg ned, så slår jeg av en prat med de to jeg kranla med. Jeg hørte deres side, og de får hørt min.

Til min store overraskelse, ble vi faktisk enige om det som er hovedtemaet for konflikten, nemlig engasjement. Positivt overrasket ble jeg. Enkelte spesifikke emner er det ofte en selvfølge at man ikke blir helt enige om, men vi kunne sammen resonnerer oss gjennom konflikten fra A til Å, som på mange måter ga begge sider et

godt innblikk i ulike oppfattelser av tribuneliv, som sammen kan bli sterke når de møtes.

Resten av sesongen hadde jeg ikke noe annet enn gode opplevelser med dem i nærheten av meg. Glemmer aldri da vi slo Lyn, og jeg sto ved siden av av dem - en så stor bjørneklem tror jeg en liten spjæling som jeg aldri noen-gang har fått.

Videre til neste tema, gjensidig respekt. Kan man respektere hverandres meninger og fire litt på krava til hverandre, så står man sterkere som en 5-10.000 mann sterk gruppering, og samhandlinga - visuelt som verbalt - fungerer bedre på feltet. Mye av vår styrke som supportergruppering ligger grunnet i fullt trøkk med den hensikt å totalt ta bønda på senga. Det er også der noen av våre utfordringer ligger - samhandling i alle ledd, store som små - slik at det inntrykket og de budskapene vi gjennom tifo og sang bidrar til styrka samhold innad, samt nyrekruttering.

I lys av det hjelper det egentlig lite å ha en liten gjeng med såkalte sjølutnevnte supersupportere, hvor innsats og synging ikke kan bestrides av noen, men dessverre sprenges hele luftslottet fordi de har fiendtliggjort seg fra store deler av resten av feltet grunnet tidligere interne konflikter.

En annen ting som jeg har lagt merke til, er at noen folk er veldig opptatt av hvem som er best supporter (gud veit hvilke kriterier som ligger til grunn der), og hva som definerer en god supporter.

«Klanen er ikke den beste supportergruppa i Norge lenger». «Vi er ikke topp tre engang», er

Tekst: Eystein Jacobsen
Foto: Kevin Skjothaug

et knippe kommentarer jeg har fått med meg. Videre kan følgende gullkorn nevnes: «Folk som ikke synger med på alle sangene er ikke ordentlige supportere». «Folk som ikke flagger er ikke ordentlige supportere». Personlig tar jeg rennart og driter i hvem som er de beste supporterne, hvis subjektive kriterier som dette skal ligge til grunn for hva som skal defineres som kremen av norsk supporterkultur. Jeg mener dette er helt feil fokus. Opplegget med at man absolutt skal værre så mye bedre enn alle andre er en strebersk vestkantgreie spør du meg. Det som derimot er helt vitalt for meg, er å gi alt det jeg kan for å støtte gutta på banen og representere Oslo, Oslo Øst og Vålerenga. Vi gir oss aldri og bukker ikke under for noen uansett hva. Taper vi er vi like stolte av byen og laget vårt. Å slutte å synge når vi taper ser jeg på som det samme som å bøye seg i støvet, vi bøyer oss

aldri for noen! Uansett hvem det er! «Fuck dere, JEG er flere» lærte Svenna meg i sin tid, og jeg takker for visdomsorda.

Hvis fokuset derimot rettes på hva alle andre gjør dårligere enn deg sjæl, så tenk heller på hva du kan gjøre for dine likemenn, så de kan bidra med å løfte deg og oss opp mot høyder vi bare kan drømme om. Derfor, før denne sesongen, gå i deg sjæl og tenk gjennom hva du bidrar med.

Hvor ofte synger du med på sanger? Kan du være med på mer? Kanskje prøve å starte noen sanger?

Bør jeg stå på det feltet jeg sto på i fjor? Bør jeg flytte meg nærmere midten, eller kanskje lenger ut mot kanten?

Hvis du har fritid til overs, og har lyst til å møte mennesker med likt engasjement som deg, så er kanskje Tifogruppa noe for deg? Hvor mange kamper dro jeg på i fjor? Hvor mange kan jeg bli med på i år? Har jeg kanskje noen kjente jeg kan få med på kamp?

For meg er det ingen som har høyere eller lavere status som supporter, uansett om du er på alle kampene eller om du bare er på to, enten du synger med på alt, eller ikke synger i det hele tatt. Det viktigste er at du går i deg sjæl, finner ut hva du kan gi klubb og klan, og plasserer deg der du hører hjemme etter magesfølelsen. Det å værre supporter for min del, er å stille seg sjæl spørsmålet:

«Hva kan jeg gjøre for Vålerenga?»

**Tifoporno:
Olympique Marseille
- Paris St. Germain
(2009)**

I hvert nummer vil Klansropet på tribunelivfokusplass trekke fram et strålende tifoarrangement. Det kan være nytt eller gammelt, eget eller i regi av andre, norsk eller utenlandsk. Dette bildet er hentet fra Olympique Marseilles hjemmebane, Stade Velodrome, i november 2009.

SKAL DU
FORNYE, FORBEDRE,
SKIFTE UT, REHABILITERE,
RESTAURERE, OPPGRADERE,
REPARERE, ERSTATTE, TILPASSE,
FRISKE OPP, JUSTERE, KORRIGERE,
BEDRE, PERFEKTURERE, UTBEDRE,
RAFFINERE, RENNOVERE, BØTE,
EMENDERE, GJENOPPRETTE,
IMPLEMENTERE, LAPPE,
KONSOLIDERE, STELLE,
OVERHALE, VØLE,
GJENOPPRETTE
PUSSE OPP.
HAR DU EN
DRØM? OG
TRENGER
STRØM

SOM MEDLEM
AV KLANEN FÅR
DU 10% RABATT
KONTAKT OSS

**St. Halvard
Elektro AS**
TIF. 954 04 204
Mail: rune@sthalvard.no

Autorisert EL. installatør. St.Halvardsgate 23, 0192 Oslo

fokus:
TRIBUNELIV

Ståplasser igjen

Ikke siden det glade eller tunge 90-tallet, litt avhengig av ståsted, har vi igjen noe rent og pent å forholde oss til. 700 plaststoler med tilhørende stålrammer på Bend-it øvre er brutalt revet vekk. Synet av brede trinn i grå betong kun avløst av noen bølgebrytere lyser utover Ullevaal Stadion.

Etter ti års kamp for ståtribuner ble det endelig seier på dette området også. En lørdag formiddag seint i februar ble det i god dugnadsånd rensert opp på felt F/G i Cola, 228 i Bend-it, kall det hva du vil, kjært barn har mange navn osv. Hovedpoenget er at vi igjen kan trække oss sammen uten fare for opprisping i legger, snubling i fremmedelemerter eller uforvarende komme til å knekke en stolrygg av ekstremt sliten og solbleika blå plast. Tribuneras og ukontrollerbar forflytning ved scoringer og annet kan igjen fylle oss med trygghet og glede.

Dette var poesien, her er dealen:

Klubben inngikk i januar en ekstraavtale med Ullevaal Stadion omhandlende ståplasser i Bend-it-svingen. I denne avtalen tar klubben på seg en del ansvar. Dette ansvaret er igjen fordelt mellom klubben og Klanen i en ny avtale mellom oss. NFF tillater inntil 20 % ståplasser på kamper i det norske liga- og cupsystemet. På internasjonale kamper gjelder andre regler, og der er ståplasser definert som noe av det farligste i hele verden. Stående syngende supportere er like mye verdsatt i det Platiniske og Blatterske univers som skjeggete arabere var det i Bush-adminstrasjonens glade dager. På den andre siden er det hyggelig å kunne være et av flere steder på UEFAs «axis of evil».

Ullevaal Stadion betaler for nye setesystemer og bølgebrytere på felt 228. Disse vil være demonterbare. Klubben vil få et ansvar for lagring av disse når de ikke er montert. Vår jobb vil da være selve arbeidet med oppmontering og nedmontering. Hvis vi ikke greier å følge opp vårt ansvar vil det bli innleid folk til å gjøre det. Da med påfølgende regning sendt til klubben. Den regningen kan jeg garantere kommer fryktelig fort i trynet på Klanstyret og må tas over vårt driftsbudsjett. Dette tror jeg ikke kommer til å

bli noe problem med tanke på den dugnadsånden vi har i Klanen. Dette ble behørig bekreftet på rivedugnadene 27.2 og 2.3. En stor takk til alle kjente og ukjente fjes som bidro til dette.

I løpet av våren vil vi organisere en større arbeidsgruppe som vil få beskjed om når ting skal tas ned og monteres opp. Jeg vil be om at man registrerer seg med direkte kontakt til meg på mail, så lager jeg en mailingliste på dette. Foruten veldig god samvittighet er dugnader i Klanen en god måte å bli kjent med medsupportere på. Skru stoler sammen den ene dagen og sitte på buss og skryte-ljuge-ølle på vei til eksotiske reisemål i det fjerne den neste dagen.

Vakrere kan ei et liv være.

Meld deg til tjeneste: kjellsen@klanen.no.

Det var det praktiske, her er det prinsipielle.

Mange kan sikkert undre seg over hvorfor vi skal gidde å skru, bære og slite i tillegg til alt det andre vi driver med på fritida. Det hele er såre enkelt: Vi kommer fra Store Stå på Bislet og Jordal Amfi. Vi har en historie, tradisjon og framtoning som gjør seg best på betong. Det er rett og slett sånn vi vil ha det rundt oss. Nå er det ikke dermed sagt at det skal sattes på de feltene som fortsatt har stoler på Ullevaal. Alle Klanens felter er definert som ståplasser. Det er de som velger å stå som setter standarden rundt seg. Skal du sitte, sett deg et sted hvor du ikke er i veien.

Raseringen av tribunekulturen i Europa på nittitallet med innføring av ståforbud må vi som stående syngende supportere motarbeide så lenge det er pust igjen hos oss. Det er gode krefter i sving i mange europeiske land for både opprettholdelse og gjeninnføring av ståtribuner på deler av stadion. Vår lille bidrag i samarbeid med Ullevaal og klubben er ikke bare en glede for oss lokalt, det er nok en viktig prinsipiell sak i kampen for supporter-kulturen. Nedmontering på en nasjonalarena er et sterkt signal. Tenk om NFF nå kunne gjort noe lurt in-

➔ Det ryddes...

➔ ... knuses ...

➔ ... og hviles.

ternasjonalt, og fortsatt vår kamp innover i hos Platini, Blatter og gjengen. Dette er en unik sjansje til å markere seg. Tilskuerne i fokus. Forskjellige felter for forskjellige tilskuergrupper, hører du Hallén?

Sesongen 2010 og de siste sesongene våre på Ullevaal før ny egen stadion kommer vil vi da med andre ord ha et felt med ståtribuner. Dette er viktig også i forhold til planlegginga av den. For alle involverte i denne planlegginga er all-seater et ikke-tema. Det har det for så vidt aldri vært heller, men nå har vi et fysisk bevis på at klubben er på vår side i dette spørsmålet. Nå er det egentlig bare opp til oss å vise hvor viktig og riktig det er med ståtribuner.

Vi ses mandag 15.3 kl 18.38 eller der omkring, lett henslenget på en bølgebryter, mens vi venter på nok et Hareide-tap på nasjonalarenaen, den med ståtribuner.

Av: Christian Kjellsen

Skjerfing

Australia. Foto: Lene Krüger

Eystein målbindet trollet. Foto: Kevin Skjøthaug

Bugasong, Panay, Fillipinene. Foto: Morten Aas

Bokken og vål'enga på Mississippi River, Memphis. Foto: Jonatan Henriksen

Australia too. Foto: Lene Krüger

Lahti, Finland. Foto: Jørn Lokøy

Juletre. Foto: Håvard Myhrer

Det hvite hus i Washington DC. Foto: Daniel Moosmann

Hollywood, U.S.A. Foto: Unni Granlund

Reykjavík Foto: Tale Døvle Jonassen

Olavinlinna (Olavsslottet), Savonlinna, Finland. Foto: Jørn Lokøy

London. Foto: Dan Didriksen

Velleidd ordfører Foto: Frode Sandberg

På fotballpub i Gambia. Foto: Jane Halvorsen

På fotballpub i Gambia. Foto: Jane Halvorsen

Vålerengas jubileumsbok 2013

Arbeidet med Vålerengens Idrettsforenings bok til hundreårsjubileet er i gang. Selv om historien er den samme som har blitt fortalt blant annet i flere bøker tidligere – senest «Fra Sotahjørnet til Bohemen» – så er det allerede lagt spennende planer for ei spennende bok.

Men bokas redaksjonskomite trenger hjelp:

Vi er spesielt på jakt etter bilder som ikke har blitt brukt mye fra 1980-tallet, altså perioden som starter med cupgullet i 1980 og ender med 550 tilskuere hjemme mot Fyllingen i 1990.

Har du slike bilder eller noe annet å bidra med, ta kontakt med Bjørn-Arild Gjerdalen
bjorn.gjerdalen@living.no

Om deg. Om meg. Om oss.

Da Klanen ble stiftet 5. mai for snart 19 år siden var det en broket forsamling som møttes på Bislett. Gutta (for det var stort sett gutter) hadde noen år på baken allerede, og de hadde sett at Vålerengens Idrettsforening hadde behov for en skare av stående syngende supportere.

I dag tar alle deler av Vålerenga oss for gitt. Presten, idrettsforeningen, historielaget og skolen bryr seg alle om Klanen. Og ingen har problemer med å la ungene sine være en del av Miniklanen, tilbudet som klubben kalte opp etter oss. Stedet der de minste skal skoles til å bli klansmenn og klanskvinner. Ser man på bildene litt senere i bladet kan kanskje det være litt vanskelig å forstå. Men selv aldermannsligaen ser at vi stående, syngende i dag har en vesentlig funksjon også for folk utenfor klubben.

Vålerengas publikumsgjennomsnitt de seneste årene har vært ganske sammenfallende med medlemstallet i Kla-

nen. Og da Klanen i 2007 krevde at Oslos politikere skulle møte opp på folkemøte før valget for å diskutere stadion-saken, så dukket politikere fra alle partier opp – og møtet ble valgkampens best besøkte.

Når breddeidrettslagene mangler penger er det oss de kommer til med søknader. Samtidig eier vi to puber og ei sjappe.

Klanen i dag er altså en vesentlig sosial, politisk og økonomisk faktor både i og utenfor Vålerenga. Samtidig var Klanen en gang i tida bare en guttegjeng. Veien hit vi er i dag har gått via Surnadal og London, via Raufoss og Istanbul, via gudveithvor og via en mengde stolte og mindre stolte hendelser på og utenfor banen.

Hvor skal vi videre?

Det er vanskelig å si sikkert, men årets årsmøte ønsket en tydeligere fokusering på tribunelivet, det Klanen ble starta for å gjøre.

Kjell Henning Thon

Inn og ut og opp og ned, det er det det hele dreier seg om

Inn og ut og opp og ned, det er det det hele dreier seg om. Fra du blir pressa ut i livet og til du vandrer inn i evigheten. Eller var det motsatt? Det går i hvert fall opp og ned underveis. Du lærer å sitte før du får stå og ramler sammen og glemmer å gå. Og nå er det på'n igjen! Ballen skal inn, ballen er ute. Starter vi skeivt, eller er vi i rute? Hvem rykka opp og hvem rykker ned? Hva med tribunen? Et folketomt sted?

Kommer publikum tilbake? Har de i det hele tatt gått? En eventyrlig tilskuerboom siden tusenårsskiftet blir stilt i skyggen av en liten nedgang i fjor og forfjor. Hva er det vi egentlig venter oss? Smekkkfulle hus herfra til evigheten? Er alt annet nederlag?

Forslagene er mange for å få publikum tilbake til tribunen igjen. Det hadde holdt med ett. Nå virvler det så mange idéer i luften at vi glemmer det eneste som teller: Spell morsom fotball! Men, neida. Det er mulig at akkurat den detaljen med fotballen enten er uoppnåelig eller altfor vanskelig og at det er derfor diskusjonsforumene flommer over av mer eller mindre konstruktive tanker om hvordan tribuner kan fylles.

Andre er mer hekta på hvorfor tribunen blir tom. Det gjelds å være oppfinnsom, som denne forumisten:

*- Jeg har ment det lenge, at mange tilskuere, om de ikke er supportere i Klanens øyne forsvant gradvis når klanen ble spreidd på 2 tribuner.
mbra - forumist*

Der har vi det: Klanen har skylda!

Etter at deler av Klanen emigrerte fra Vestbredden til Gaza er altså plassene for dem utenfor klansfelleskapet blitt forringet. De som skal ha i pose og sekk - og det skal de jo med dagens billettpriser - de som går på kamp for å se på Klanen vel så mye som å se på kampen. De som nyter bengalske bluss på tidobbel brannsikker avstand. De som ser på gærningene. Det er dem vi skal lokke på kamp.

Det er selve den potensielle publikumsveksten vi snakker om.

Skal vi forfølge tankegangen? Den med at det er publikum som trekker publikum?

Når gikk du sist på kino for å se eller høre publikum gnaske popcorn? Blir Oscarfilm kalkun og får svarthvitten farger, alt etter hva publikum foretar seg og hvordan?

Svaret er ja!

Jeg hadde sikkert gått oftere på Gimle kino om jeg visste det var store sjanser for at noen i salen gikk koko. For ikke å snakke om riften det ville blitt på billettene på Nationaltheatret om det regelmessig skjedde litt ekstra på orkesterplass eller folk hoppa opp og ned fra balkong og blussa i bortelosjen. Det ville løfta selv et Jon Fosse-stykke til folkelige høyder, men enn så lenge må vi ta til takke med høflig, kulturell klapping og stående supportere først når kampen er over. Vel, jeg er vel til dels enig i at det ikke er direkte publikumsvennlig med ståplasser i parkett, men en mellomting hadde vært fint. Heia Peer! Hater Brand! Vi vil ha Teatertifo og sangfelt på National nå!

Jeg lurar på hvor jeg ville vært midt i mars eller i palmehelga om det ikke hadde vært for Klanen. Kanskje på ville fjellet nedgravd i tide i en snøhule? Eller i en varm og myk sofa med en kasse øl og Vålerenga på flatskjerm. Jeg hadde i hvert fall garantert ikke vært på Ullevaal om kampen og arrangementet ikke strakk seg et godt stykke ut over fotballens egentlige enkle kjedsomhet.

Så det var på Ullevaal jeg var!

Fotball er greit nok det. Trenger ikke være festfotball alltid. Egentlig helst ikke, for da blir festen hverdag. Men det

må være noe mer. Og når tribunen langt fra er noen orkesterplass i forhold til TV-fotball når det gjelder å få med seg detaljer og det som skjer, ja da må kampen simpelthen være godt til å romme noe ekstra.

Det er mange som liker å se på Klanen. Dem om det, det var sånn jeg selv ble bergtatt for godt. Og det er vel meningen at noen skal se på oss også. Men best er det om de blir nysgjerrige nok til en gang å ta det store spranget og krype inn under seil og flaggmosaikk for å finne ut hva i huleste er det som foregår der. Noe må det jo være siden tusenvis velger bort muligheten til å se fantastisk tifo og flotte åpningssermonier. Flere må våge spranget fra tilskuer til supporter for at flere tilskuere skal se mere Klan.

Mange veier fører til Ullevaal. Brassefotball, fantastisk stem-

ning og billetter på tilbud er de tre hovedveiene. Om alle gjør sitt finner nok folk veien tilbake. Kronene tar klubben seg av. Pasningene er guttas ansvar. Og vi i Klanen får fortsette med det vi er gode til: Stemninga.

Du som ikke er så god lenger får vike fra det faste setet ditt, trekke ut på kantene, kanskje ta en tur ut og se på Klanen en sesong eller to, høre på nye folk som synger høyt for laget du elsker, men som du ikke orker å synge deg hes for lenger.

Sånn er det bare. Inn og ut - opp og ned - det er det det hele dreier seg om.

Carl Berner

– når du trenger litt mer enn en plingpils –

The Rise and Rise of Klanen...

...med en klype salt

(kan gjerne leses med Filmavisen-stemme)

Det var en gang en idrettsforening... I denne grafiske fotonovella skal vi fortelle historien om hvordan denne idrettsforeninga fikk sin egen supporterklubb, og hvordan denne supporterklubben reiste rundt, voldtok prester og kastet kirker på sjøen, la igjen knuste pikehjerter i hver bygd og tømte alle bensinstasjoner på sin vei. Eller noe sånt.

Tekst: Redaksjonen
Foto: Arkivet

“Vålerengens Idrettsforening oppsto i 1913 og tiltrakk seg umiddelbart originaler. I 1965 vant klubben serien, og i 1980 kom det første cupgullet. Den organiserte aktiviteten på tribunen var like begrenset som hodeplaggene var flotte.”

TEMA: KLANEN

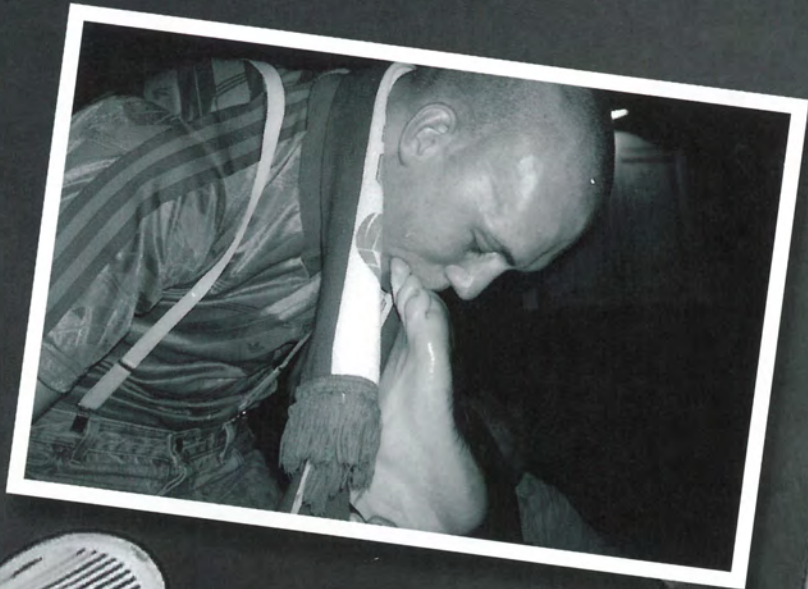

“ En gruppe unge menn ville gjøre noe med dette, og organiserte seg som et massivt sangkor der det bankende Vålerenga-hjertet var sterkere enn sangstemmen. Snart reiste man land og strand rundt med bil, buss, tog, båt og fly. Uansett hvor man kom var lokalbefolkningen nysgjerrig på dette fenomenet fra byen. Bønder rømte fra traktorene sine, og sendte kuene på beite så Klanens menn kunne få seg en lokal drink i fjøset og bli kjent med lokale kvinner og menn.”

TEMA: KLANEN

// Gutta var glade i hverandre, og var slett ikke redde for å vise det. Lokalbefolkningen rundt omkring i Norges land hadde ikke sett liknende siden vikingtida, og lot seg sjokkere av langt framskreden homoerotikk, kjærlighet til dyr, ølsøl og slåsskamper."

TEMA: KLANEN

// Rundt 1997 ble Klanen og Vålerenga mer utbredt enn klamydia. Og med Klanen i ryggen tok klubbens superstjerne «Lille-John» Carew – om man skal tro myten – cupgullet alene, selv om Espen Musæus var den som ble avbildet med statuett. Samtidig ble Klanen en kommersiell aktør. Bohemens korrespondent overførte oppgjør fra grisgrendte strøk og puben tiltrakk seg kjendiser i hopetall, man fikk et eget profesjonelt utseende magasin, Sjappa ga et utbytte på milliarder, og man ansatte en ny daglig leder som allerede etter første arbeidsdag forsto at gult ikke var kult i Vålerenga-land."

TEMA: KLANEN

“ På tribunene var Klanen ledende i landet og man sang, blusset og arrangerte tifoer bedre enn noen andre. Turene ble bedre organisert, bussene finere og man hadde ferdigtatoverte mannlige strippere som ikke gikk av veien for å suge på et sykkelstyre når muligheten bød seg.”

TEMA: KLANEN

Foto: Kevin Skjøthaug

“Og siden har supporterklubben fortsatt å vokse som et tre inn i himmelen.”

Erling Rostvåg og Nimo W. Gasparini har forskjellige utgangspunkt for livet som fotballsupportere, men har endt opp på nogenlunde samme sted i sin oppfatning av tribunelivet. Foto: Kevin Skjøthaug

Starta på Ullevaal, avsluttes aldri

Tekst: Erling Rostvåg og Nimo W. Gasparini

Det snakkes mye om splittelser innad i Klanen. At alle er så ulike og at vi må samle oss som i gode gamle dager. Helt i tråd med «alt var bedre før»-tradisjonen som pensjonister og fotballsupportere er så glad i, skal vi altså finne tilbake til sånn vi hadde det. Men var egentlig Klanen så samla da? Eller var det mange forskjellige kompisgjenger som holdt på med sitt og sang av full hals for Vål'enga?

Mye tyder på at vi i dag ikke er så ulike som den gang da. Skulle det være noe fundamentalt annerledes, måtte det være at diversitetene på tribunen sutres over istedenfor at de dyrkes. På de neste side-

ne kommer to eksempler på folk med relativt forskjellige utgangspunkt som begge har endt opp med å fokusere på tribuneliv. Delvis sammen, delvis hver for seg. Akkurat som resten av Klanen.

Nimo:

Første kamp

Min første Vålerenga-kamp var en ganske så lite lystig en. Som 11-åring så jeg siste serierunde i 96 mot Stabæk, Kaaserasera var ikke høyt i kurs. Kameraten min og jeg hadde sjølsagt valgt lag allerede før kampen. Men fatter'n, som fram til han tok kvelden, elska fotball til fordel for alle andre idretter, valgte seg aldri ut noe lag. Fram til han begynte å lese om Klanen i avisene, mens han humra for seg sjæl. Jeg hadde såpass respekt for faren min at da han sa vi skulle på Vålerenga-kamp, for det trodde han ville være noe annet for meg enn å sitte foran idiotboksen og hylle en gjeng med overbetalte superstjerner, så stolte jeg på at det hadde han helt sikkert rett i. Hvor rett han skulle få...

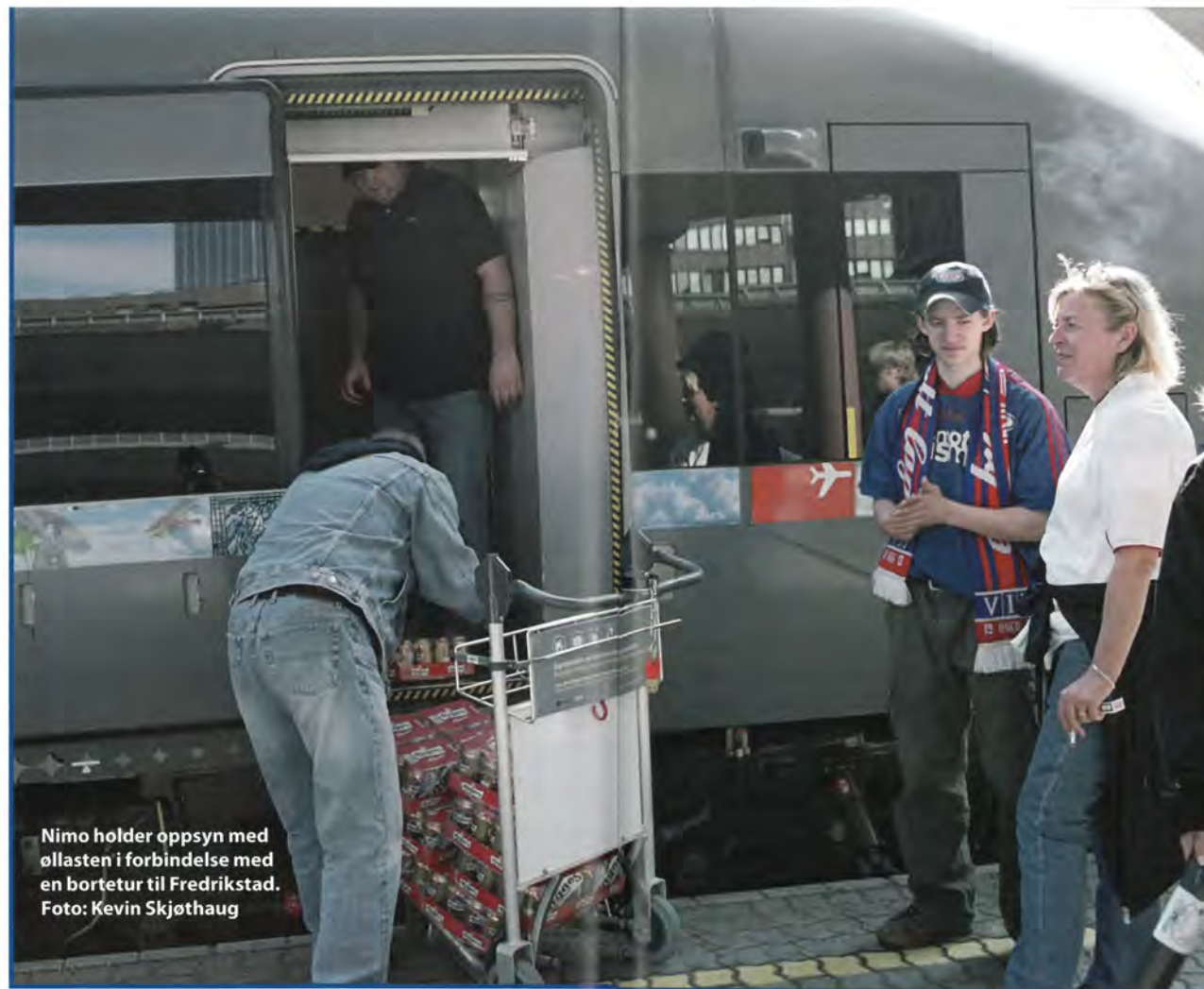
Kompisen min ebba ut og valgte annerledes, jeg bestemte meg på vei ut dørene, etter å ha sett en haug med voksne mannfolk og damer grine fordi vi rykka ned. Da fatter'n supplerte med å fortelle at jeg blei født i Vålerenggata, så var det ikke vanskelig for en guttunge på 11 å velge hovedstadslaget i sporten som opptar livet hans.

Supporter- og tribunelivet

I 98 meldte jeg meg inn i Klanen og kjøpte mitt første seongkort, siden har Klanen og det å følge hovedsaklig VIF Fotball, hjemme som borte, prega livet mitt. Den gangen lå Sjappa i Hausmannsgate, og jeg husker ennå den nå litt fjerne følelsen av å komme inn hos en kompisgjeng som hadde tromma sammen det de så på som tøffe effekter for et klansmedlem, samt et sted hvor du kunne treffe på andre som skulle kjøpe plass på busstur for eksempel. Det var naturlig å bli igjen litt ekstra for å slå av en prat med Jørund (med oransje hår, husker jeg) eller Jon Simon bak disken, eller andre man møtte der.

Det var fotballen, å synge seg hes på kamp og kompisgjengfølelsen av å holde på med det samme som var motivet for å bruke såpass med tid og det man hadde av penger (ehm, penger jeg fikk trygla til meg av mamma...) på å følge Vålenga. Tidlig blei jeg kjent med mye forskjellige folk fra forskjellige miljøer, på bussturer, Store Stå på Bislett og Bohemen. Klanen er jo et produkt av ufattelig mange forskjellige miljøer. Dette var i EngaTifos oppstart, jeg kjente ikke så fryktelig mange godt, jeg visste heller ikke den gangen at Jørund var en av pådriverne i EngaTifo, ellers hadde jeg mest sannsynlig spurt om å få henge med. Fordi tifo alltid har slått meg som en viktig faktor for best mulig tribuneliv.

Jeg blei tidlig oppsatt på å prøve meg som sangstarter, forsøkte meg mang en gang, til de aller fleste sin store latter... Men etter hvert som jeg blei kjent med Kjell Grønningen og hørte på hans ord om at noen måtte snart ta over, fikk jeg enda mer lyst til å ta de neste skrittene. Som noen stikkord for

Nimo holder oppsyn med øllasten i forbindelse med en bortetur til Fredrikstad. Foto: Kevin Skjøthaug

å starte sanger: Timing, kjennskap til tekst og melodi og tilstrekkelig med stemme.

Etter hvert blei jeg spurt om å stille i Klansstyret, til min store overraskelse. Den gangen var vi vel ni i styret og ikke organisert med arbeidslag. Men EngaTifo var og er organisert på egen hånd, som den viktige delen av tribunelivet som en tifogruppe er, må et styre i en supporterklubb vise interesse for den type arbeid. Jeg fikk oppgaven med å holde kontakten med EngaTifo og blei en del av gruppa, fordi det var et eget miljø i Klanen som jeg identifiserer meg med – og ikke minst en måte å uttrykke sin kjærlighet til klubben på som er jævla bra. Jeg ga meg i Klansstyret ved årsmøtet i 2009, for å trappe ned litt på oppgavene og konsentrere meg om Sanggruppa, som igjen er et annet miljø i Klanen. Nærmere bestemt et arbeidslag.

For uten sang, rop og støy, er tifo lite verdt. Derfor har EngaSang og EngaTifo begynt å samarbeide om noen ting, så er også en god del aktive i begge gruppene. Naturlig nok. Spesielt på hjemmekamper hvor de aller fleste gjør noe før og under kamp, lokomotivfeltet 228 er stedet hvor disse gruppene har rotfestet sitt. Der står jeg også og forsøker å dra i gang så godt jeg kan.

Erling:

Skeptisk til å se fotball

Jeg mente lenge at «fotball er gøy å spille, men drit kjedelig å se på». Riktignok var min første fotballkamp et veldig spennende oppgjør i cupen mellom Odd og Start (farmor fra Skien, fetter fra Kristiansand) i 1995, men det hindra meg ikke å holde fast på ovennevnte utsagn. Født i Gamlebyen og oppvokst på Nesodden hadde jeg alltid sympatisert med Vålenga, men det var aldri mye entusiasme å spore utover et fornøyd smil om noen sa at Enga hadde vunnet.

Kompis til unnsetning

I 2003 skulle jeg spise en rolig bursdagsmiddag med familien og min beste og eldste venn. Han hadde med seg en konvolutt til meg. I konvolutten fant jeg et bevis på at jeg var medlem i Klanen, en billett til vålengakamp og en billett til en privatlandskamp (Norge – Finland). Noe skeptisk til dette med å være tilskuer, dro jeg på min første engakamp. Ikke spør meg hvem vi spilte mot. Alt jeg husker er at det var spennende, og at jeg var mer opptatt av stemninga enn

Erling blusser og markerer standpunkt. Foto: Privat

noe annet. Fy faen, så fett det er når 10000 mennesker er enige om at det som foregår foran deg er det viktigste i verden. Unødvendig å si at landskampen var en gedigen skuffelse i forhold. Om ikke annet så bidro den trauste kontrasten til å virkelig åpne øynene for hvor viktig stemninga var for å trives på kamp.

Høydepunkt første sesongen

Første sesongen hadde jeg overhodet ikke full oversikt. Jeg visste lite om spillerkjøp, tabellplassering eller innbytterbenken. Enda mindre om Klanen. De penga jeg hadde gikk til kampbilletter og etterhvert som kampene kom og gikk, satt synginga bedre og bedre. Et av de store høydepunktene var borteturen til Bryne. Vi trengte poengene desperat (såpass ble jeg fortalt på veien bort) og det så stygt ut lenge. Seiersmålet kom i siste spilleminutt. Ekstasen var total. Den dag i dag er dette et av mine favorittøyeblikk med Enga.

Seinere, i 2004-sesongen, ble jeg dratt med på noen tifodugnader, og dette var på mange måter startskuddet for mitt ENGAsjement. Ikke bare innenfor tifo, men også sang, da det ikke var uvanlig at tribunelivet ble livlig diskutert på dugnader. Noen år seinere flytta jeg fra min plass på rad to på Vestbredden og opp i midtfeltet på Gaza, og jeg tror det er trygt å si at det ikke har skortet på engasjementet siden den gang.

Etter dette har det vel egentlig gått slag i slag. Tidligere nevnte eldstekompis dro meg med på en tifodugnad i ny og ne. Ett år seinere bodde jeg sammen med et styremedlem/dugnadstryne og derfra ble veien kort til å trappe opp initiativet i EngaTifo. Ikke spør meg hva som skjedde i mellom der, for det er ganske uoversiktelig, også i eget hode, men per dags dato sitter jeg som leder i EngaTifo og ser for meg at innsats for klan og klubb ikke blir mindre i lang tid fremover.

Konklusjon:

Mange andre skiller seg garantert ytterligere fra disse utgangspunktene også, men hva vi forsøker å komme fram til, er at for å finne tilbake til våre beste leveår på tribuna, så må respekten for at vi er forskjellige tilbake som en stamme, spesielt på kamper. På den måten blir det kanskje enklere å forstå hvorfor Klanen ikke kan ta hensyn til alle medlemmer, og at kjernevirksomheten til en supporterklubb må stå i første rekke.

2010 bør bli året hvor ståplasser på lokomotivfeltet, samt nye røster som kommer fra Vestbredden sørger for ny giv hos alle og en klarere samarbeidslinje i alle ledd.

Vi går veien videre sammen

Dette skrives et par dager etter at Klanen hadde sitt årsmøte. Hundre-og-noen-og-tjue engasjerte medlemmer gjorde årsmøtet 2009 til et av Klanens viktigste årsmøter. Mange av Klanens mest aktive medlemmer ga her klar beskjed om at de ønsker seg en organisasjon som er tydeligere supporterpolitisk, med et mer markant fokus på stående, syngende supportere.

noen i overkant sleivete kommentarer fra hver side i løpet av debatten, fungerte årsmøtet snarere så de ulike sidene fikk gode muligheter til å fremme sine ulike synspunkter.

Konflikten man ser i forbindelse med dette er et gammelt uenighetspunkt i Klanen. Lett forenklet er det et skille mellom de som vil være litt røffere, litt mer tribunedrevet og litt mindre organiserte på den ene sida og de som vil at Klanen skal være litt mer ansvarlige, litt mer enhetlige og en litt mer strømlinjeformet organisasjon på den andre.

Det mest interessante er nok at avstemmingsresultatene fra årsmøtet viser at det slett ikke er snakk om to bastante sider med en bunnløs kløft mellom. I stedet fungerte det slik at jeg kunne stemme sammen med sidemannen på enkelte av vedtektsendringforslagene og mot ham på andre. Og ingen av avstemmingene endte opp med de samme resultatene. Her er det altså ikke to blokker som står steilt mot hverandre. Snarere handler det om nyanseforskjeller og hvordan ulike mennesker vektlegger forskjellige ting på hver sine måter.

De fleste som reelt bryr seg om Klanens ve og vel som supporterklubb ønsker at vi skal kombinere det å være sterkest mulig på tribunen med en økonomi som er ordnet og oversiktig. De ønsker at vi skal drive «to puber og ei sjappe» som styret definerte det. Og man ønsker å kunne bidra best mulig til å styrke Vålerenga, på et utall av forskjellige måter. Men man er kanskje litt uenige om hvordan dette oppnås på en best mulig måte.

Et viktig element som virker litt glemt i debatten som har gått – både før, under og etter årsmøtet – er at med å være medlemmer, betale kontingent, fremme endringsforslag og stille seg bak forslag om det som er det nye styret i Klanen, har store deler av de alternative miljøene rundt Vålerenga sagt at de ønsker at den videre utviklingen på tribunene skal skje som en del av Klanen.

Nedtoningen av forretningsdriften er også et tydelig veivalg om å se mer på den stående, syngende supportereren på tri-

Allerede i god tid før årsmøtet hadde det kommet signaler om at det kunne bli et langt og vanskelig årsmøte. At valgkomiteen ikke klarer å komme til enighet, og leverer en delt innstilling kan bidra til å dekke bordet for bråk og tull. Slik ble imidlertid ikke selve møtet. Med unntak av

➔ Klanen består av mange forskjellige folk. Det må være plass til alle.

bunen er det mange som oppfatter som viktig. At Klanens satsing på forretningsdrift det seneste året har kommet litt i veien for kjernevirksomhet skriver styret selv i sin årsmelding.

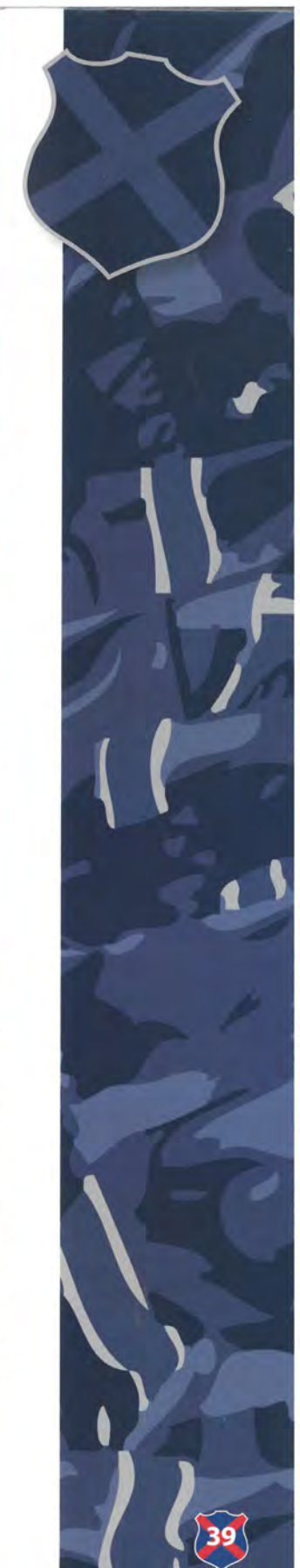
Nå er det derfor viktig at vi alle står samlet bak det nye styret og deres arbeid for å gjøre Klanen enda bedre rustet til å møte både sportslige, supporterpolitiske og økonomiske utfordringer som kommer i årene som kommer. Personlig er jeg utrolig glad for at en brennende ildsjel som Svenna ble en del av styret. Og minst like glad for at Espen fortsetter. Han har vokst veldig siden jeg først ble kjent med ham for noen år siden.

Men samtidig med at vi takker disse to for deres roller i Klanen i årene som kommer, må vi passe på å ikke glemme

det andre nye styremedlemmet Erling Rostvåg (som har gjort en formidabel jobb blant annet i forhold til Fotballforbundet det seneste året slik at det i nærmeste framtid blir mulig å blusse uten å se ut som en klovn) og Marius Wivegh (som gjennom å trekke seg som kandidat tvang Espen til å fortsette. Det er en voksen avgjørelse som gjør det lettere å få Klanen til å trekke i samme retning).

Og nettopp det er det viktigste nå: Vi må alle piske på styret så de trekker i samme retning. Og det gjelder alle oss andre også. Vi må slå ned på de i Klanen som ønsker å gjøre dette til en stor, farlig og ødeleggende konflikt. Etter dette skal vi snarere stå sterkere og gå veien videre sammen.

Kjell Henning Thon

TEMA: KLANEN

Slik spillerne så Klanen

Klanen oppfattes helt sikkert på en annen måte fra banen enn vi gjør fra tribunen. I anledning (xxx)' gjeninntreden i øverste divisjon har vi fått tidligere Vålerenga-spiller Juro Kuvick til å fortelle hvordan han oppfattet Klanen under sine år som toppspiller.

Personlig kan jeg takke Klanen for mange minutter ekstra i Vålerenga-trøya fra 96-99 enn jeg normalt ville ha fått, tror jeg. Spesielt i begynnelsen, hvor forholdet til Vidar Davidsen ikke var det beste, ropte Klanen meg inn på banen lenge før treneren kunne tenke seg å putte meg innpå. Treneren er også påvirkelige og jeg er sikker på at «Juro! Juro! Juro!» fra tribunen gjorde at jeg kunne reise meg kjappere fra trenbenken enn normalt. Lettere å la en spiller sitte når stillheten rundt en spiller dominerer... Det gjorde den aldeles ikke når det gjaldt meg. Klanen ropte meg inn mang en gang. Det er jeg takknemlig for den dag i dag!

Jeg opplevde dere tidlig på 90-tallet som Strømsgodset-spiller og jeg opplevde Klanen som Vålerenga-spiller sent på 90-tallet. Det var to ulike innfallsvinkler og inntrykk jeg fikk. Det er ingen tvil om at Klanen endret seg radikalt i måten å opptre på i løpet av 90-årene! Det var vel her det skjedde mest. Når jeg var med og møtte Vålerenga som Strømsgodset-spiller, var Klanen en gjeng med gutter/mannfolk som ble oppfattet som skumle og aggressive. Det var omtrent alltid noe dumt som skjedde i forbindelse med de kampene. Den ene gangen på Marienlyst husker jeg at en rullestolbruker fikk kuttet opp hjulene på rullestolen av noen fra Klanen... Klanen støttet jo laget sitt, men hadde også noen elementer som utenforstående anså for mindre bra.

Det er vel greit å skrive dette da det har gått riktig så bra siden. Klanen kvittet seg med en del urokråker, vokste seg stor, fikk antirasismestempel i panna og opplevde en blomstringstid som resulterte i alt det gode Klanen står for i dag. :)

Da Lars Tjernås overtok så hadde jeg større tillit og startet mange kamper (1998). Da gikk det bra en stund, spesielt på hjemmebane på våren, før vi igjen møtte motbakke. Da overtok Drillo og kjappe, små vinger var ikke lenger så populære... Det gikk ut over Jon Eirik Ødegaard og meg, og det ble mest med innhopp for oss to, også denne gangen ble det ropt fra tribunen. :)

Så summasummarum: Jeg hadde Klanen kjær og den meg (selv om det nok fantes noen som syntes jeg ikke var såååå god blant Klanen på den tiden). Følte jeg hadde massiv støtte og responsen var deilig når jeg kom innpå i kampene. Herlig å bli ropt inn og kjenne støtten fra tribunen!

Mitt vakreste øyeblikk i vålerengadrakten er når jeg ser Klanen «midt i øyet» rett etter min peneste scoring (3-0 mot Brann i cupen i 1997), hopper over reklameskiltene og feirer med de nærmeste av den vakre blå skare! Har sett det øyeblikket «et par» ganger på VHS-maskinen min. :)

Ønsker Vålerenga og Klanen lykke til videre med det fine samarbeidet. Jeg vet gutta setter utrolig pris på supporterne sine! Betyr enormt mye å ha DEN støtten fra tribunen!

Vennlig hilsen, Juro Kuvick

Coca-Cola Cup

NM herrer kvartfinale

Vålerenga - Sogndal

Cupfesten fortsetter. De 17916 på tribunen har ikke glemt kicket når Juro dundra inn 3 - 0 på volley mot Brann. Nå er det kvartfinale. Bislett onsdag 6. august kl 18.30. Gutta er klare for å jobbe fjordingene i senk. Klanen er klar for fest. Portene åpner kl 16.30. Kom tidlig. Denne festen vil du være med på.

Det er bare ett lag i Norge

BEŞİKTAŞ & VALERENGA

TARAFTAR 4 FOTOMAÇ

Cuma, 6 Kasım 1998

Siyah-Beyazlı takımın 3-0'dan turu hediye etmesinin mimarı yine Toshack oldu

İşte Galli'nin hataları

Beşiktaş'ın inanılmaz bir şekilde çeyrek final kapısından dönmesinde tecrübeli (!) teknik adamın "Altı" büyük hatasının çok önemli rolü var

Orhan Ayhan YAZDI

Yazıklar olsun

NORVEGE İki Dünya Kupası oynatan Egil Olsen devre arasında geçirdiği trafik kazası nedeniyle felç olduğu için sahaya koltuk değnekleriyle çıktı. Yalvarı tecrübeli ve kort hocası takımının 3-0'lık dezastrasına adından kesesine doğru ağır aksak ama kendinden çok emin bir şekilde yürüdü. Ne göçüp yermiş olurdu. Bu sahne birçok kışım gözünü kırması sağladı. Ama ben dünya çapındaki bu büyük futbol beynini niye takip etmişim için doğrusu biraz üzgünüm. Acaba Olsen 3-0'ra rağmen hala hissetirir mi planıverdi? Düşünüyordum.

Recep ŞEKER

BEŞİKTAŞ'ın kuru göçü Yalvarı'nın performans sergilemeyeceği beklentisi olan Sivrikoz'un bir mac

4. Sakahtıktan yeni kurulan ve üstel bir performans sergileyeceği beklentisi olan Sivrikoz'un bir mac

Den ensomme mester

Juro Kuvick (20) vant cupen med Strømsgodset i 1991, og er den eneste Vålerenga-spilleren som har Kongepokal. Nå vil han skrive sine gamle lykkesmønstre.

Poengtabellen

Den 20. år gamle kvartfinalisten Juro Kuvick er tilbake på tribunen i Vålerenga. Han er tilbake på tribunen i Vålerenga. Han er tilbake på tribunen i Vålerenga.

Leder opp med tår bjelke

Dagens og gårdagens treningsleder er tilbake på tribunen i Vålerenga. Han er tilbake på tribunen i Vålerenga.

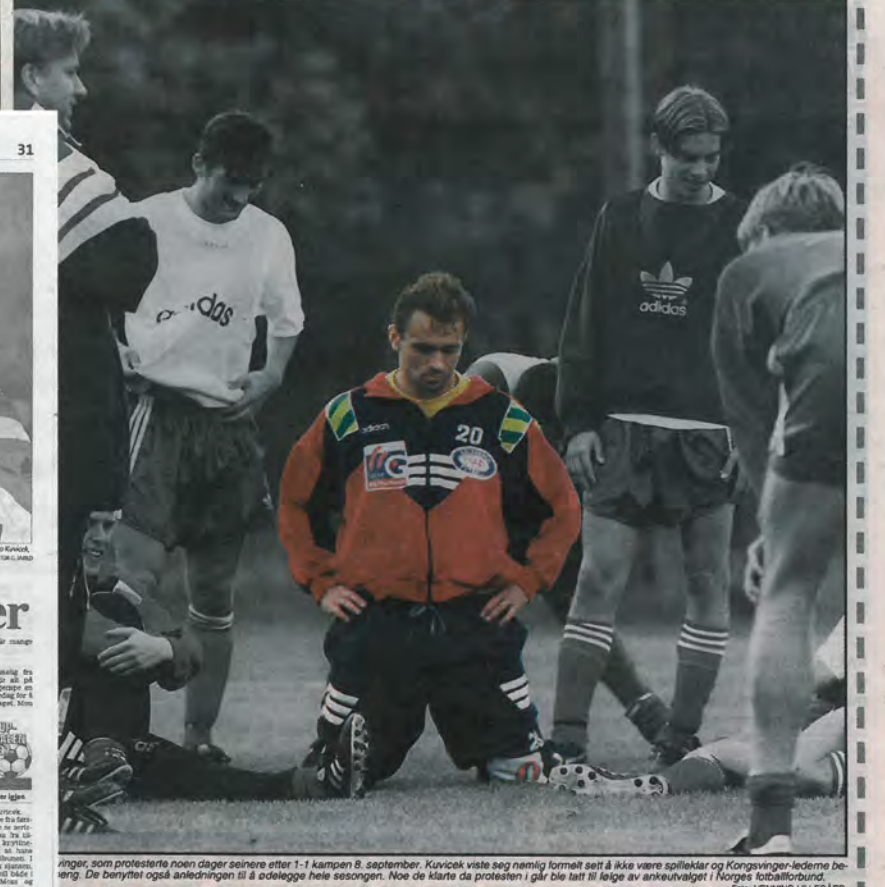
Dagbladet

Lørdag 21. september 1996 23

POENG-SKANDALEN

sport

Tabellen blir sendt slik ut:					
Vålerenga	23	6	2	72	22
Brann	23	6	6	46	25
Lillestrøm	7	6	56	44	37
Tromsø	7	6	44	33	37
Stabæk	6	7	41	38	36
Kongsvinger	6	6	44	38	33
Skiold	6	6	32	42	32
Molde	3	9	41	32	31
Bodø/Glimt	23	8	41	37	45
Strømsgodset	23	7	51	34	26
VALERENGA	22	6	7	10	28
Moss	22	6	7	11	24
Start	23	4	2	16	32
Start	23	4	2	16	32

– Ikke klippe noen i øret, ikke slippe inn drita folk, ikke slippe inn pucken

Tekst: Kjell Henning
Thon og Mari
Theodorsen
Foto: Kjell Henning
Thon og privat

Gumman som Optimus Prime.
Foto: Privat

Har du vært full og dum på Bohemen? Har du våknet med hodepine og kaldsvette, anger og svakt hukommelsestap? Da husker du kanskje aller først et lite glimt av disse intense øynene, før omrisset av kvelden i forveien begynner å finne form i hodet ditt.

Dørvakta! Bli bedre kjent med Gumman, et mylder av kontraster: I tillegg til dørvakt på Bohemen også stående, syngende supporter, ishockeykeeper på Vålerengas damelag, fast på Ultrasbussen og frisør.

– Jeg er fotballsupporter og hockeytilskuer. Det er lettere for meg å følge med på hockey, for jeg kan den idretten bedre. I fotball slenger jeg masse dritt og trenger ikke være konstruktiv, forklarer Gumman

– Er det sånn du oppfatter forskjellen mellom tilskuerne og supporterne dere har i hockey?
– Tilskuere? Vi har kanskje tjue. Ingen duske-damer, ingen baner. Og jeg skjønner ikke hvorfor.

Vi skal høre litt mer om det senere. Vårt 29 år gamle portrettobjekt heter egentlig Gunn Mari Johansen.

Men det er det ingen som kjenner henne som.
– Gumman-navnet dukker opp i alle sammenhenger. Jeg heter det blant venninner, jeg heter det på jobben og jeg heter det i Vålerenga. Det blir alltid «Gumman», eller «Gummibolla» eller «Gummitrollet» eller noe sånt, forklarer hun – engasjert allerede.

Fra Vingrom til Vålerenga

Gunn Mari ble født i Tana en sur novemberdag i 1980. (At dagen var sur vet vi egentlig ikke, men i Klansropets redaksjon sier fordomme-

ne at alle novemberdager er sure i Finnmark.) Fire år gammel flyttet familien til Lillehammer («Ikke skriv Lillehammer, skriv Vingrom, ellers blir pappa sur»). I 2001 kom hun videre til Oslo. Tanken, avtalen, meningen var at hun skulle stå i ishockeymål for Furusets damelag.

– Men det laget ble jo nedlagt – og en kompis av meg som er hockeydommer foreslo for Vålerenga at jeg kunne prøve meg.
Første forsøk var på Gummans 21-årsdag. Ting gikk bra, og Vålerenga-veteran Hege Moe spurte etter treninga hva Gumman skulle gjøre. «Feire bursdag» var svaret. Da visste hele jentegjengen at Gumman hadde bursdag, og umiddelbart var hun en del av et raust og godt sosialt miljø rundt Vålerengas hockeydamer.

– Hva var tanken din om Vålerenga før du selv ble VIF-spiller?
– Jeg hadde hørt at det bare var «mannfolkdamer», og visste jo helt sikkert at det var skumle supporterere, så det er klart at jeg var litt skeptisk. Jeg var på den tida heller ikke interessert i

norsk fotball. Men så ble jeg dratt med på Bohemen på bursdagen min, og siden har jeg ikke hatt noe valg.

– Du sier du ikke brydde deg om norsk fotball. Hva betyr det?

– Av en eller annen grunn har jeg vært Liverpool siden jeg var liten. Men i dag følger jeg jo med på alt. Er det en kamp i belgisk andredivisjon på TV, så må jeg se på. Det er noe med lagidretter og kommunikasjon som fascinerer meg.

Klansropet river i en runde. Det er en lang dag, og en lang prat.

– Jeg drikker alt, unntatt kaffe.

Denne kvelden går det derfor i cider. Og vi sitter fortsatt på Bohemen åtte år og en liten hockeysesong etter denne bursdagsfeiringa. Denne kvelden er det fotball på flere skjermer, etterhvert langrennsstafett fra OL i Vancouver på en annen, og vi har plassert Gumman sånn at hun får kink i nakken hver gang hun må snu seg for å se hva de ekstatiske reaksjonene i lokalet skyldes. En skade gir henne treningsfri: Noe avrevet muskelvev i det ene låret gjør det umulig å trene, og da vi ringte for å finne ut om hun kunne tenke seg å være supporterportrett, mente hun at det på sett og vis var heldig med denne skaden. Ellers hadde hun jo ikke hatt tid.

Hockey for damer er langt fra den største publikumsidretten i Vålerenga-familien, og Gumman mener som sagt at det er både litt rart og ganske synd. Både for liten og stor er damehockey en god læringsarena, mener hun.

– Hos oss går det i et passe tempo, sånn at det er mulig å følge med og lære spillet. Du ser finessene og kan følge pucken. Og siden det ikke er taklinger heller, er damehockey en idrett som barn ikke oppfatter som så skummelt eller truende.

– Men jeg er for at vi jenter også skal få lov å takle. Man må jo bare trene på det, så funge-

Ikke verdens sureste dørvakt, men Gumman mener Bohemens litt strenge rykte lønner seg.

ret det strålende det også. De fleste jeg kjenner som holder på med damehockey ønsker seg jo taklinger og kroppskontakt.

Den gode norske hockeyinnsatsen i OL gjør at vi ender opp med å snakke om det norske herrelandslaget. Og Gumman har spilt med noen av dem!

– Det hendte i en periode at Mats Zuccarello Aasen var med på noen treninger og tok noen straffer på meg. Og jeg reddet alle! Vi kom fram til at det var fordi jeg var for treig til å gå på fintene hans.

For Klansropet er det galskap å stille seg i veien for en 170 grams gummiskive som kommer susende i hundre kilometer i timen. Hvor-

dan kommer man på noe sånt?

– Jeg ble hockeykeeper fordi jeg dissa keeper'n til Lillehammer Hockey en gang rundt 1995. «Sliten!?? Du står jo bare der, din klut!» sa jeg. Geir Myhre (tidligere Vålerenga- og daværende Lillehammer-trener) hørte hva jeg sa og utfordra meg.

– Det var et morsomt miljø, og jeg ble etter hvert med i kosligaen, en blanding av gamle spillere, juniorer som ikke ville satse videre og annet. Det gikk ikke så verst.

– Jeg har alltid likt keeperrollen, det er en helt annen psykologi å følge på med enn sporten for øvrig. Det er også en ekstra konsentrasjonsrolle. Driter jeg meg ut er det utrolig synlig og en

» Jeg ble hockeykeeper fordi jeg dissa keeper'n til Lillehammer Hockey en gang rundt 1995.

i ræva umiddelbart. Men det fungerer jo andre veien også, og jeg vil jo gjerne ha en TV-redning i hver eneste kamp.

- Er du glad i å bli sett?

- Det er dritgøy i forhold til å gjøre noe bra, og å være med, men samtidig er det litt sånn som å bli tatt bilder av: Jeg liker å bli tatt bilder av, men jeg hater å se på bildene etterpå, forklarer Gumman.

- Ingen i familien er opptatt av hockey eller fotball. Der går det i hundekjøring og skiskyting. Det var onkler til venninner som dro meg med i Kristins Hall på 1990-tallet.

Livet som supporter

- Jeg var skeptisk til sangkontrakten da den kom, men det er ikke noe supporterpolitisk, heller at jeg har stemme som en typisk hockeykeeper.

- Jeg står i Cola, hopper og herjer øverst på feltet. Ser på meg sjøl som veldig engasjert. Likevel tror jeg ikke at jeg skal bestemme hva som bør skje i klubben. Mine meninger her er det ikke sikkert bør tas til

etterretning.

Hun hører hjemme på Ultras-bussen, og har følt seg hjemme der fra dag én.

- Jeg synes de er ver-

dens mest inkluderende gjeng. Det har de i hvert fall vært med meg. De har humor og det er flust av practical jokes. Og jeg liker musikken som spilles der. Pønk. Alle sier at de «liker alt», det gjør ikke jeg. Jeg liker Transformers, jeg liker jo på Optimus Prime. Og jeg liker Eberhard Weber også. Men jeg liker mest pønk. De gamle. Ramones, Angelic Upstarts og Cock Sparrer.

- Fra et supportersynspunkt tror jeg det er positivt at vi beholder Martin, at vi ikke ser oss så blinde på prestasjoner at vi sparker en trener som ikke presterer med en gang. Kanskje blir det enda bedre nå når han ikke skal spille selv?

- Hvordan bør Vålerenga spille?

- Jeg vet for lite om kvalitetene i spillerne og hvilke ting som fungerer, men vi bør skåre mange og slippe inn få, ler Gumman, før hun tullefortsetter.

- Kanskje vi kunne slå ballen ned i rundvant og kjempe for å vinne den tilbake der?

- Har du stått i fotballmål noen gang?

- Jeg var med på en supportercup en gang, og vi tapte til sammen 0-40. Det tok flere kamper

før jeg skjønnte hvor stort det målet faktisk er, og at jeg var nødt til å slenge meg ordentlig. Men det er virkelig annerledes enn i hockey. Der blir man jo gjennomvåt av svette bare ved å kle på seg for å komme ut på isen.

- Det er ei hårfin grense mellom tøff og dum som ishockeykeeper. Men jeg stoler nok på at jeg er tøff. Jeg er mer skeptisk til håndball-keepere. De har ikke hansker engang!

Plutselig eksploderer et hjørne på Bohemen i vill jubel. Milan har gått opp til 2-1 over Fiorentina på overtid, vi snur og vrir på oss og må se.

- Jeg prøver å se alle hjemmekampene, men det handler også en del om hva det er å gjøre her på Bohemen. Som oftest får jeg med meg størstedelen av kampen og må haste ned hit før bussene kommer. Det er drit irriterende når det står uavgjort og er spennende, forklarer dørvakt-Gumman. Og noe av det samme kommer i veien i forhold til hockeykamper også.

- Vi trener hockey rett etter at A-laget spiller, så vi må gå i garderoben for å skifte før kampen er ferdig.

Dermed blir det på bortebane Gumman får med seg hele kamper.

- Jeg prøver å få med meg 4-5 borte-

kamper i året i fotballen, mens jeg gjerne drar til Lillehammer når Vålerenga skal dit i hockey. Jeg har et litt ambivalent forhold til det. Jeg har jo faktisk to lag. Og det blir gjerne til at jeg holder med Vålerenga på Jordal og Lillehammer på Lillehammer.

- Jeg heier jo alltid på godt spill, og holder alltid litt med keeper'n, unntatt når det er Storhamar. Det er ikke vanskelig å finne ting å hate med Hamar.

Frisør og dørvakt

Toppidrett på kvinnesiden i hockey er ikke lønnet fulltidsarbeid. Derfor holder Gumman på med mye ved siden av ishockeyen. Hun er blant annet både frisør og dørvakt. Og da Podium frisørsalong ved Solli Plass skulle åpne for noen år siden, lånte Gumman en rull med tifostoff og pakket inn deler av salongen i. Her klipper hun også mange av jentene på laget sitt. Og avstanden mellom vestkantfrisør og østkantidrettsjente er ikke så lang for jenta som er perfeksjonist uansett hva hun holder på med.

- Jeg har yrkesstolthet, og det skjer nok om-

» Jeg heier jo alltid på godt spill, og holder alltid litt med keeper'n, unntatt når det er Storhamar. Det er ikke vanskelig å finne ting å hate med Hamar.

trent annenhvert år at jeg må si nei til å klippe en frisyre når kunden kommer med et forslag jeg mener er helt på trynet. Jeg liker å ta kontrollen, og noen ganger må man være litt streng.

- Kan seiersrusen fra hockey sammenlignes med den perfekte sveisen?

- Nei, i hockey gjør man noe for laget, frisyre er på et mye mer personlig plan.

Tottenham tar ledelsen 1-0 over Bolton på noen av skjermene og det eksploderer virkelig på Bohemen.

- Jeg blir så glad på deres vegne selv om Tottenham ikke er mitt lag, sier Gumman entusiastisk og forteller videre om livet som keeper.

- Vi trener hockey fire dager i uka, og jeg tenker hockey mye mer enn det. I tillegg jobber jeg her. Jeg kunne nok bidratt mer i Vålerenga, men føler at jeg gir mye til klubben min.

På Bohemen mener hun at gjestene ikke blir sure om det er litt kø, og at det er forståelse for at det kan bli trangt når alle skal ha servering samtidig etter at bussene kommer fra Ullevaal. Redd for å nekte en venn eller bekjent er hun heller ikke.

- Jeg tror vi er ganske strenge, og det tror jeg vi tjener masse på. Jeg er ikke redd for å innrømme en feil, men jeg tror vi stort sett klarer å behandle alle ganske likt.

Det er Bohemens lille italiener som jobber i baren denne kvelden, og Nimo kvitter seg med en brysom gjest som ikke gidder å gjøre som han får beskjed om. Selv om hun ikke er på jobb, følger Gumman etter for å forsikre seg om at det ikke skjer noe farlig.

- Når det er de mest hektiske kampdagene her har vi gjerne tre jenter i baren og meg i døra. Det er en bevisst strategi. Det blir mindre bråk når det ikke er en kjempe av ei dørvakt som folk vil måle krefter mot.

Gumman har vært dørvakt siden 2006/2007.

- Frisørsalongen driver utested også, og de ga meg et dørvaktkurs. Stephan (daglig leder på Bohemen) fikk nyss om det, og huka tak i meg. Tommy (den forrige dørvakta på Bohemen) ble

» Norgesmestere i hockey 2002. Jentene - med Gumman foran med pokalen - feirer selvsagt på Bohemen. Foto: Privat

sliten i skrott og hue av alt maset. Det var også en ganske stor kontrast fra en skinna to meter høy fyr med ring i nesa til meg.

- Det er kjempehyggelig å være dørvakt på et sted med så mye stamgjester. Sammen med de andre som jobber her, har vi funnet en god måte å kommunisere på, og vi tar ting før episoder oppstår. Det er bra, men noen ganger er dørvaktjobben kald og ensom.

- Hva er det dumme vi bargjester gjør mot ei dørvakt?

- Hvis jeg er i tvil, slår jeg gjerne av en prat for å finne ut hvordan formen er.

Å begynne å krangle med en gang da er ikke lurt hvis du vil slippe inn. Og jeg hører mange rare forklaringer, enten det handler om ung alder eller fyll.

- Du er hockeykeeper, frisør og dørvakt. Hva er likheten mellom det tre rollene?

- Alle tre er veldig sosiale, men samtidig ganske ensomme oppgaver. Det er masse mennesker rundt deg, men samtidig er det roller du må inn i, enten det er venner, lagkamerater, kunder, kolleger eller gjester du skal forholde deg til. Og du må være veldig konsentrert: Ikke klippe noen i øret, ikke slippe inn drita folk, ikke slippe inn pucken.

- Men du slipper inn pucken oftere enn du klipper noen i øret?

- Jeg må se an hvem som betaler best, ler Gumman, før hun fortsetter mer alvorlig.

- Det er dårlig økonomi i norsk damehockey. En gang dro jeg ned buksa foran styret i Vålerenga hockey. Da var jeg svart og lilla og rød, grønn og blå fra begge knærne og opp til

hofta. Jeg trengte virkelig ny keeperbukse. Kanskje jeg var litt grundig, men jeg fikk den buksa!

For å understreke poenget kan vi trekke fram at hun har bortedraktnummer 41 i Vålerenga Hockey. Nummeret har egentlig vært fredet i en årrekke siden det

er Shamos nummer, men økonomien i damehockey er sånn at det går ganske mange år mellom hver gang man får et nytt draktsett.

Plusser og minuser

- Det aller morsomste jeg har vært med på som Vålerenga-supporter var nok min første ordentlige bortetur til Kristiansand sommeren 2002. Jeg ble dratt med av hockeyjentene og det var fest og moro i tre dager med en 7-2-seier til oss. Det var en sliten skrott som kom til Oslo.

- Og som spiller er nok det beste europacu-

pen i Frankrike. Vi spilte ordentlig bra, og hadde det fint sosialt. Vi var til slutt bare ett mål fra å gå videre.

- Og verst?
- Det er kjipt å bli skada, å se på de andre, sånn som nå og kanskje ikke rekke NM. Du kan jo delta, men ikke på samme måte. Det er veldig hyggelig å peppe de andre, å være muntrasjonsråd, men det er jo noe jeg vil velge selv.
- Men som supporter må det nok være siste kamp i 2004. Sølv på målstreken. Jeg gikk inn med forventninger om å vinne, og hadde sendt ut mange sterke tanker til universet. Gull er gull. Men for meg er sølv tredjeplass og bronse fjerde. Man kan ikke vinne et sølv. Det er det tapte gullet. «Det viktigste er å delta» er noe en taper har funnet på, selv om jeg nå når jeg er skadet gjerne skulle deltatt også.
- Hva gjør du ellers?
- Jeg gjør jo masse vanlige ting, spiller Playstation, går på gallerier, er sosial.
- Gallerier?
- Ja, jeg er glad i kunst. Nasjonalgalleriet, andre gallerier. Jeg er sikkert den eneste hockeykeeperen som har grått av å se Louvre! Men ta

for eksempel en kunstner som Mari Slaattelid. For noen år siden var det en utstilling hvor hun gikk i dialog med Lars Hertervig. Det ga meg et voldsomt kick. Hun gir meg en evighetsfølelse. Når jeg ser en hockey- eller fotballkamp, så handler det om dagsformen, men hennes bilder gir meg noe, uansett tid og dagsform.

- Bestevenninna mi sier jeg er den hun kjenner som ikke er schizofren som interesserer meg for mest. I vår tar jeg jegerprøven, og er veldig interessert i jakt, fiske og natur.

Natur for Gumman betyr i hovedsak på Lillehammer eller i Finnmark.

- Når jeg har tatt jegerprøven skal jeg være med pappa på jakt til høsten. Han har en irsk setter, og vi skal jakte rype.

» Jeg er sikkert den eneste hockeykeeperen som har grått av å se Louvre!

er av forskjellige typer. Jeg skrur fra hverandre alt mulig for å se hvordan det virker, og setter det sammen igjen etterpå. Som regel virker det. Sammen med naboen på Lillehammer skrudde jeg fra hverandre en BMW-motor. Vi satte den sammen igjen, og vi hadde tre skruer til overs. Men motoren virka!

Det oser entusiasme, glede og innsats av

» Det er ikke alltid så lett å se streng ut.

« Solan Gundersen, ser dere ikke det? »

» Det samiske er også å finne i en tatovering på Gummans høyre arm: «Agålaš oskkaläs» – eller «Evig trofast» balanseres med et norsk «Evig takknemlig» på venstrearmen

Gumman. Du tror virkelig motoren var som den skulle, men er samtidig glad den ikke satt i din bil. Hva skjer når det mangler tre skruer? Men hun har den samme entusiasmen, gleden og innsatsen når hun spretter videre til neste tema.

- En kompis mener jeg ikke kan fryse siden jeg er halvt same, halvt viking.

- Men du er da en frossenpinne?

- Ja!

Det samiske er også å finne i en tatovering på Gummans høyre arm: «Agålaš oskkaläs» – eller «Evig trofast» balanseres med et norsk «Evig takknemlig» på venstrearmen.

- I tillegg har jeg VIF i nakken og riksløven på ryggen. Da faren min hørte at jeg skulle tatovere VIF, syns han heller jeg skulle tatovere Vingrom Idrettslag, men man kan da ikke ha «VIL» i nakken. Da ville det passet bedre med «vill».

Og denne entusiasmen, gleden og innsatsen tar ingen ende.

- Jeg vil gjerne være hockeykeeper til jeg er 40 år, men har dårlige knær og får ribbeinsbrudd hvis noen ser hardt på meg. Men miljøet, det vil jeg virkelig være med i.

Gumman har ikke landskamper, selv om hun har seks norgesmesterskap og tre europacupspill med Välerenga.

- Jeg hadde satsa annerledes som 17-18-åring hvis jeg visste hvilke muligheter til deltakelse i OL og VM og sånt som kunne åpnet seg. Men frisør-hockeylinja finnes ikke.

- Hvis vi spør medspillere, frisørkolleger og de som du kjenner fra Välerenga og Bohemen hvem Gumman er, hva svarer de?

- Jeg tror jeg er et muntrasjonsråd alle steder. Jeg liker å få andre til å ha det bra. Men samtidig er jeg seriøs, konsentrert og liker å gjøre det

jeg holder på med 100 prosent. Også er jeg litt hissig, men få med at jeg sier det forsiktig og med et lite smil.

Gumman tar seg en runde på Bohemen, rydder noen glass. Alltid på jobb.

- Jeg er glad i folk, men de få dagene i året jeg har en dårlig dag, skulle jeg ønske at jeg jobbet i et arkiv.

- Kunne du jobbe med det?

- Jeg er utrolig opptatt av historie, spesielt perioden 1915-1950. Det har jeg fra pappa. Det og Kjell Aukrust.

- Hvilken Aukrust-figur er du?

- Solan Gundersen, ser dere ikke det? Men noen dager stikker Ludvig tydelig fram. Jeg tror pappa er opptatt av krigshistorien fordi bestefar aldri fortalte. I tillegg er jeg opptatt av samisk historie på grunn av mamma. Nå er det ganske kult med det samiske. Ungdommen syns Black Sheeps er tøft og filmen om Kautokeino-opproret fikk mye god oppmerksomhet.

Petter Northug spiser innpå teten. 39 sekunder blir 25 blir 15. Koukal og Jonnier må slippe Hellner i front. Det blir stadig mer kink i våre nakker. Bohemen blir en stafett- og OL- og langrennspub i like stor grad som en fotball-

pub for en periode. En gammel ponker og legendarisk black metal-vokalist som har drevet pub på Lillehammer kommer bort til oss og sier han er der for å se stafetten. Og da vi spør etter gammelt sladder om Gumman fra Lillehammer, gjør hun oss oppmerksom på at hun rodmmer. Billy forteller ingenting, men smiler og skåler. Gumman puster lettet ut.

- Jeg har alltid hatt et sterkt vinnerinstinkt, men da jeg var liten svarte jeg bevisst feil på Geni for at de andre ikke skulle bli skuffet. Det har nok bedret seg, nå vil jeg bare vinne!

- Kunne du blitt god i en individuell idrett, sånn som Petter Northug?

- Jeg tror ikke det. Jeg er for mye lagspiller. Jeg ville ikke gidde, jeg er for lat. Det er lettere når det er for noen andre. Jeg liker det taktiske, samspillet og tingene på banen. Hadde det vært bare meg og en trener ville jeg blitt drit lei av treneren – og meg selv. Men jeg beundrer de som har det individuelle i seg.

Northug tar igjen franskmannen og tsjekkeren og seiler forbi. Inn til sølv.

- Dørvaktjobben er litt sånn. Individuell.

Mitt største nederlag

Sammen med tre-fire venner var jeg med på å starte Klanen i 1991. Vi hadde alle et brennende engasjement for VIF og innså at «Apebergets» dager en gang for alle måtte være talte, klubben tålte ikke flere utenomsportslige skandaler.

Klanens første styre ble valgt på Bryggerhuset ved Bislett den 5. mai samme år. Nå skulle det bli orden i saken. Vi ga ut fanzina Apestreken, åpna etter hvert Sjappa i Storgata, arrangerte turer i inn- og utland og fikk sammen Klanen til å bli landets desidert største og mest veldrevne supporterklubb. Drifta vår var helt og holdent basert på dugnadsarbeid, kameratskap og gjensidig tillit.

I løpet av 1997-sesongen hadde medlemstallet vårt gått rett til himmels, og Klanen var plutselig blitt noe mer enn en liten opprørsk uavhengig supporterklubb. Store penger var plutselig i omlop, og det krevde et større apparat og enda bedre kontrollrutiner.

Disse kontrollrutinene besto stort sett av alt annet enn kontroll, her stolte vi på hverandre og kunne ikke drømme om at noen skulle misbruke tillit av noe slag. Vel skjedde det småting ved at enkelte hadde putta hendene sine litt vel langt ned i diverse kasser, men dette var småpenger og engangstilfeller og beløpene ble alltid betalt tilbake. Med renter. Småratne egg slipper ingen stor organisasjon unna.

Etter Chelsea-kampen i London i 99 var det enkelte som stussa over måten det hele var organisert på og over de generelle rutinene med betaling, kvitteringer og bokføring. Mange mente at penga gikk inn i den ene lomma og ut av den andre.

Lommenes eier var vår økonomistyrer og turansvarlig Stein «Svinet» Jerman. På tross av bekymringsmeldingene tok ikke styret disse utsagnene helt på alvor. Vel var Stein en rotekopp,

men en gammel anarkist stjæler da ikke penger fra kamerater. Nei, det var helt utopi.

Dessuten ble det hvert år levert inn regnskap som alltid ble godkjent av årsmøtet i Kjerka. Vi stolte på Stein og kunne ikke drømme om at han bevisst og konstant, sannsynligvis kontinuerlig, hadde et sugerør langt ned i klanskassa.

Etter hvert starta vi allikevel opp med egne undersøkelser og etter nitid detektivvirksomhet kom tallenes tale på bordet. Her var det mye penger borte. Kvitteringer mangla og store summer som Svinet beviselig hadde mottatt for medlemskapsinnbetalinger og borteturer var aldri satt inn på Klanens konto.

Gamle regnskap var triksa med og det viste seg at mannen hadde optrådt som den reinesste tallmagikeren. Hvor lenge dette hadde pågått og hvor store summer det dreide seg om, fikk vi aldri bekrefte, for quislingen benekta selvfølgelig alt samma og mente det dreide seg om rot og misforståelser.

Jeg er helt overbevist om at dette beløpet er meget betydelig, og tror man kunne fått seg en ekstremt fin bil for den summen han gjennom ti år i styret hadde hatt mulighet til å stikke unna. Fordi vi hadde tillit til ham og fordi vi så på ham som en av våre beste venner.

Vi snakker om systematisk tapping av Klanens midler, ikke et engangstilfelle eller et øyeblikks idioti. Det dreide seg om kynisk utnyttelse av sine venner og kamerater, et usansynlig stort svik mot klubben og Klanen.

Sommeren 2002 ble han sparka ut av Klanen og fikk beskjed om å aldri mer vise seg i nærheten av der vi ferdes, ikke minst å holde seg langt

► Bildet viser noe av virkeligheten i den gamle Klanen med sitt tydelige preg på det uoffisielle. Artikkelforfatteren foran, og daværende økonomiansvarlig Stein Jerman bak med blottet mage. Foto: Klanens Arkiv

unna våre kamper. Jeg har ikke sett ham siden, men veit at han er observert drikkende med «venner» blant annet på Vålerenga.

Grunnen til at vi ikke meldte ham til politiet var rett og slett av hensyn til Klanen og klubben. Uka etter var VG på tråden og spurte meg om ryktene om Stein Jermans svik og avgang var sanne. De lukta blod og var klare for å kjøre full pakke. «Bare tull», sa jeg og avdramatiserte hele saken. Etter det hørte vi ikke mer fra pressa. Heldigvis.

Det som skuffer meg mest med denne saken, er at en av mine aller beste venner på den tida

kunne finne på å synke så jævla lavt at han systematisk dolket sine venner i ryggen, i år etter år, litt penger her og litt penger der. Umulig å oppdage, men ekstremt kynisk og kjipt.

I etterpåklokskapens navn kan vi selvsagt kalles naive og dumme, men faktum er det at vi var en tett enhet som levde og ånda for VIF og som nesten ikke visste hva ordet underslag betød engang, det var noe man dreiv med i Lyn.

De siste åra med Stein i styret hadde vi ikke engang råd til å unne oss en pizza etter styremøtene. Det hadde han.

Jeg skriver om dette nå ettersom det er på

tide at folk får vite om hva som egentlig skjedde i disse åra. Dessuten er det så lenge siden at pressa nå gir faen, og det har vært det viktigste argumentet for å vente med å offentliggjøre disse opplysningene.

Klanen skal være en åpen organisasjon og sannheten må alltid komme fram. I hvert fall etter hvert. Stein Jerman er derfor persona non grata i all vålerengasammenheng. For alltid. Han er et skikkelig svin og en bedriten sviker.

Rett og slett.

KjellG.

Oslo sett østfra

Klansropet er ikke bare opptatt av at vi selv skal mene noe om utviklinga vår. Derfor tok vi kontakt med Kanari-Fansen Lillestrøms diplomatiske talsmann for utenrikspolitiske saker. Slik oppfatter han Klanens utvikling gjennom de seneste årene.

↓ På Romerike feirer man alle seire med t-skjorte. Til høyre ser vi Birgers ukjente bror Bønna. Til venstre Strømsgodsets Ronny Råner.

Første gang jeg så noen fra Klanen som noe annet enn en udefinerbar masse på den andre siden av banen, var før LSK - Vif i 1999. Ankom Åråsen på sykkel samtidig som deler av Klansstyret, blant annet han høye bartenderen med bananfetisj og han skotske med kinnskjegget kom rimelig slukøret ut fra møtet med Bjarne Sognnæs.

LSK hadde nemlig fått den lysende ideen at markedsøkonomiske prinsipper også ukritisk kunne overføres til fotballen. Det var knapt med plasser på Åråsen det året pga bygging, og LSK ønsket å øke prisene til en kamp som sannsynligvis ville bli utsolgt. Det var jo nødt til å bli bråk.

Nittini var Klanen på sitt beste. Fortsatt var hypen fra '97 levende. Mens Kanari-Fansen brukte det året på å riste av seg Eggen-saken paraderte Klanen i 1. divisjon som media-Norges yndlinger, stjal Carew fra LSK på det mest nedrige vis, rundet av sesongen med cupgull og kunne ikke gjøre noe galt. Når selv det mest åpenbare brudd på copyright-bestemmelsene ble snudd til noe positivt, var det muligens ikke så rart at Klanen så seg selv som fikspunktet supporter-Norge dreide rundt.

Alle, særlig media, elsker de som kommer tilbake - kåmbækkongene. På starten av nittitallet var alt meget engelskinspirert både i Oslo og på Romerike. Dr. Martens, bombejakker og utallige tekster på "Guantanamera". På

en tydeligere måte enn noe annet sted i Norge virket supporter miljøet i Oslo som trekkplaster på outsiders med avvikende syn på innvandrere. Kanari-Fansen trengte aldri på samme måte som Klanen å distansere seg fra fasser og nasser. Når en går gjennom syretesten som Klanen måtte, sementerer det muligens en del verdier supporterklubben, verdier som en trekker med seg videre og som blir en del av grunnvollene. Problemet med en sterk identitet og masse skryt fra de rundt en er jo at en lett ser seg blind på sin egen fortrefelighet og i beskjeden grad endrer kurs.

Tilbake i Lillestrøm i '99. Klanen kom aldri på kamp på Åråsen det året, men så 4-1 tapet på ett eller annet vannhull i nærheten av Valle. Supporterpolitisk etablerte det på mange måter prinsipper som ikke er blitt utfordret i ettertid. Prisene på kamper endres ikke selv om det kommer mange bønder fra byen på besøk. Kudos for det. Pro-

↓ Birger Bøffel er et pseudonym. For å ikke bli gjenkjent sendte han broren sin til fotografen.

trygt innenfor rammene av britisk supporterkultur. Trommer? Vask kjeften! Ett lysende unntak - tifo. Fy faen, der har det vært noen høydepunkter!

Alle reaksjoner får en motreaksjon. Klansmenn blir eldre de også og med alderen har en aldri så liten tendens til satthet lett for å komme. Faste plasser på Vestbredden var kanskje i ettertid ikke det smarteste. Unge Enga var vel i utgangspunktet en like sunn reaksjon som Ultras Felt C. En supporterklubb skal tåle ulikheter, og kan til og med vokse på det, men blir strekken i organisasjonen for stor vil noe før eller senere ryke. Få ting smalt vel så høyt som for KFL på Nadderud våren '08, men akkurat den samme prosessen har vel skjedd noe mer i det stille i Klanen. En supporterklubb må ta hensyn til hva omverdenen mener og sier, og presses til å sette grenser.

blemet? Når en er størst og sterkest i klassen får en rett. All makt korrumperer og selvtretferdighet er ingen positiv egenskap.

For selvtretferdighet blir aldri sjarmerende. Medlemskap i Klanen har noen ganger vært synonymt med å oppføre seg som rasshøl i sammenhenger hvor supportere møtes. Supportercupen og landslagssammenheng er to arenaer som kan trekkes fram. Vold, og trusler om vold, er kanskje veien å gå for å bli fryktet, men ikke for å bli respektert.

Noe av det som skjer utover nulltallet er at Klanen stagnerer. Åpenbare topper rundt seriegullet. Få tar Klanen på volumet. Innimellom. Der Kanari-Fansen har løftet blikket og sett sørover i Europa har Klanen som Bataljonen holdt seg

Hvor går ferden videre? Alle har nytte av en erkerival, om ikke annet så for å bekrefte egen identitet. Motsetningene og samspillet mellom KFL og Klanen vil fortsette. På noen områder er det samarbeid, på noen områder stor rivalisering. Der supporterklubbene på starten av nittitallet framsto som mer eller mindre like (...berget) har klubbene tatt ulike veivalg i forhold til sang- og tribunekultur. Hvem sang mest? Hvem sang høyest? Om resultatene på banen er ganske så absolutte vil alltid det som skjer på tribunen kunne diskuteres. Og det sikkert greit å la uoverensstemmelsene ende der...

Stadionsaken påvirket kommunevalget

Vålerenga har lenge vært ute etter sitt eget stadionanlegg, og en av de største enkeltsakene i kommunevalget i 2007 var om Vålerenga skulle få kjøpe en stadiontomt på Valle for en krone eller ikke. Denne artikkelen ser på de samfunnsøkonomiske begrunnelsene for å subsidiere et toppfotballag, og i hvilken grad stadionsaken påvirket valgresultatet.

Tekst: Kenneth Berg
Foto: Kevin Skjøthaug

Kenneth Berg

Kenneth Berg (29) er født på Tøyen, men vokst opp på Høybråten. Han har studert samfunnsøkonomi på Blindern i drøye fem år, med et par avbrekk i Australia og på Hawaii, og avsluttet mastergraden med en oppgave om hvordan Vålerengas nye lekegrind på Valle påvirket kommunevalget i 2007.

Etter en toårig master i samfunnsøkonomi valgte jeg å skrive masteroppgaven min om Vålerengas nye stadion på Guldhaug. En mulighet var å regne ut nytten og kostnadene av å gi bort en stadiontomt, noe jeg ikke har gjort, men jeg har sett på argumentene for å subsidiere et stadionanlegg.

Det viktigste argumentet for å subsidiere et fotballag er de eksterne effektene for lokalsamfunnet. Et fotballag kan blant annet være positivt for folkehelsen hvis det fører til mer fysisk aktivitet, eller for lokalt næringsliv ved økt omsetning på kampdager. Det kan også ha negative konsekvenser, for eksempel økt alkoholkonsum.

Ofte gis subsidier som en pengeoverføring, men det finnes gode grunner for å subsidiere et stadionanlegg framfor å gi klubben en pose penger. Blant annet kreves det god ledelse av klubben over tid for å få fullt utbytte av et stadionanlegg. Det finnes også argumenter som ikke er så aktuelle for norsk toppfotball, som faren for at laget flytter til en annen by. Det er vel neppe noen fare for at Vålerenga flytter til Bærum om de så skulle fått hele gymsalen gratis.

Det jeg valgte å fokusere på var politisk økonomi. Jeg har sett på kommunevalget i 2007, sammenlignet det med resultatene fra 2003, og prøvd å finne ut hva slags innvirkning stadionsaken hadde på valget ved å ta høyde for andelen klansmedlemmer i de forskjellige valgkretsene.

Klanen arrangerte som kjent en paneldebatt rett før valget, der hensikten var å finne ut

hvordan partiene i bystyret stilte seg til å selge en stadiontomt til Vålerenga for en krone. Alle bystyreparterne var positive til å selge tomta til Vålerenga, unntatt Høyre som da satt i byråd og styrte byen sammen med FrP.

Med dette utgangspunktet er kanskje den mest naturlige effekten å se for seg en relativ nedgang for Høyre i områder med mange vålerengasupportere. Denne effekten er det derimot ikke mulig å finne, og i den grad det finnes noen effekt er den positiv på Høyres valgoppslutning. En annen effekt stadionsaken kunne tenkes å ha hatt på valget var en økning i valgdeltagelsen i områder med mange vålerengasupportere, men noen sånn effekt er det heller ikke mulig å finne.

Det som ser ut til å være det klareste resultatet er at FrP mistet oppslutning i områder med mange klansmenn. Hvor disse velgerne dro er derimot litt mer uklart, men også relativt vesentlig hvis man skal si noe om hvorfor de byttet parti.

Hva vålerengasupporterne stemmer i utgangspunktet, er helt vesentlig både for å skjønne hvorfor partiene hadde de standpunktene de hadde, og for å skjønne hvordan stadionsaken flyttet velgere. Noen indikasjoner på dette får vi ved å se på sammenhengene mellom partienes oppslutning og andelen klansmedlemmer.

De klareste sammenhengene finner vi hos Arbeiderpartiet og Høyre. Arbeiderpartiet er store i områder med mange klansmedlemmer, mens Høyre er veldig små. Dette er kanskje ikke så overraskende siden Arbeiderpartiet i alle

Fra folkemøtet i Vallhall 2007.

fall tradisjonelt har vært et arbeiderklasseparti, og Vålerenga er kjent som et arbeiderklasselag. Høyre derimot er borgerlige, står sterkt på vestkanten, og har flere sentrale tillitsvalgte som er uttalte lynsupportere.

Det kan se ut til at en del velgere gikk fra FrP til Høyre. Dette må i så fall ha vært velgere som ikke akkurat var overbegeistret over at kommunen ville gi bort en tomt til et fotballag. FrP er i utgangspunktet ikke et parti som er spesielt positivt til offentlige subsidier av kultur og idrett, og velgere som er enige i dette standpunktet kan ha forlatt partiet i protest.

Man skulle kanskje tro at denne effekten burde vært sterkere i områder av byen med få vålerengasupportere, blant annet fordi supportere av andre tidligere toppserielag kunne byttet parti i protest, men det ser ut til å være motsatt.

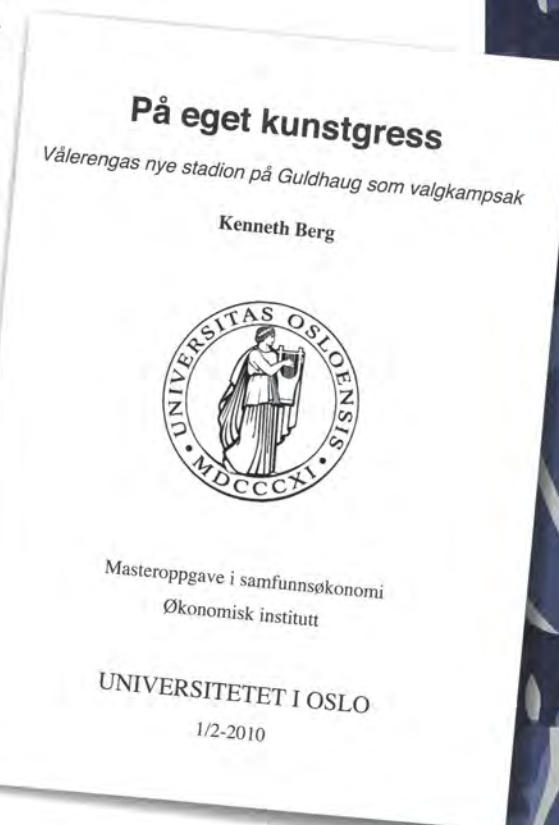
En grunn kan være at antallet lynsupportere er relativt beskjedent, eller at de fleste stemte Høyre fra før. Det er dessuten mulig at en god del av deres blonde kvinnelige medgangssupportere med pulesveis ikke har fått stemmerett enda. Det mest naturlige er kanskje likevel å anta at velgerne var mer klar over stadionsaken på steder med mange vålerengasupportere, eller at andre saker var viktigere for velgerne i andre deler av byen.

Det ser også ut til at en del velgere gikk fra FrP til Arbeiderpartiet, noe som ikke er urimelig hvis målet til disse velgerne var å bytte ut det Høyre-dominerte byrådet. Arbeiderpartiet og FrP er de to største partiene blant arbeiderklassen, og hvis vi ser på Vålerenga som et arbeider-

klasselag er det ikke utenkelig at disse to partiene står sterkt også blant vålerengasupporterne.

Det ser dessuten ut som om velgerne gikk fra FrP til Arbeiderpartiet i området rundt stadiontomta, mens de i større grad gikk til Høyre i andre områder. Det kanskje mest naturlige å se for seg er derfor at FrPs nedgang skyldes en kombinasjon av disse to effektene.

Da saken til slutt kom opp i bystyret var det for øvrig bare Arbeiderpartiet, SV og FrP som stemte for å selge tomta for en krone, noe som allikevel ga et flertall i bystyret, og forhåpentligvis står en ny hjemmebane klar til klubbens 100-årsjubileum.

Spenn og sånn

På Klanens årsmøte 3. mars ble det fremsatt en del påstander vedrørende Klanens kommersielle drift, som strengt tatt bør besvares.

Først vil jeg si meg enig i ett av momentene som ble tatt opp på møtet: det kan se ut som om styret i dag bruker altfor mye tid på forretningsdrift framfor å kunne konsentrere seg om kjernevirksomheten. Jeg er delvis enig i at styret bør delegerer større deler av grovarbeidet ut i arbeidslag. Da kan styret drive arbeidet de er satt til – å ha en strategisk overordna rolle hvor man legger føringer for hovedretning og økonomiske rammer for arbeidslagene. Grovarbeidet gjøres likevel i arbeidslagene.

Å framstille det som om forretningsdriften i Klanen er det største hinderet for god stemning på tribunen, og en viktig årsak til at vi ikke i tilstrekkelig grad konsentrerer oss om stående, syngende supportere, synes jeg blir tullete. Jeg ser overheadet ingen grunn til at forretningsvirksomheten skal være et hinder, eller komme på bekostning av kjernevirksomheten.

Klanens kommersielle virksomhet bør definitivt skje i tillegg til den daglige drift, slik at styret ikke bruker mye ressurser på å drive forretninger.

Nå er det vel videre sånn at det i hovedsak er arbeidslagene Sang og Tifo som har hovedansvaret for stemninga på tribunen, ikke styret?

Tilbake til Spenn og sånn. De siste ti åra har Klanens kommersielle drift nesten ikke kosta ei eneste krone. Det vil si at vi ikke har benyttet medlemskontingent eller midler fra driftsbudsjettet til Klanen for å drifte eller etablere selskapene vi har eierandeler i. Med årets tap i selskapet Sportsarena kan vi likevel si at totalkostnaden ender på ca. 1 million kroner, ettersom overskuddet fra Vålerenga Sport i 2009 gikk til å dekke gjeld.

I samme tiårsperiode har vi fått et sted mellom 7,5 og 8 millioner inn på våre to fond som et resultat av forretningsvirksomheten, uten at jeg har tatt meg tid til å finregne på summen.

Det virker derfor litt pussig at forretningsdrifta nevnes på et årsmøte for første gang på ti år. Det er kanskje tilfeldig at det er samme året som et av selskapene våre taper penger.

Det kom også påstander om at vi skulle holde oss unna ting vi ikke hadde kompetanse til å drive. Og da ble selvfølgelig Sportsarena brukt som eksempel på manglende kompetanse. Da selskapet ble etablert satt Dag Olavson, daglig leder i Univer, en av landets største leverandører av arbeidsklær, som styreleder. Pål Breen, som etablerte sikkerhetselskapet som ble til Hafslund Sikkerhet, Morten Grødahl, tidligere adm. dir. i Viken Energi og Klanens mann Jon Simon Grue, importør av elektronikk fra Østen, var styremedlemmer. Selskapet hadde

kompetanse på klær, import, økonomi og finans. I tillegg ansatte vi to mann fra selskapet Sporrang, som nettopp hadde jobbet med import og design av produkter i Sjappa. Disse utgjør altså Klanens manglende kompetanse for å importere supporterutstyr.

Det er også historieløst å påpeke at man skal holde seg til det man «kan», som åpenbart er å drive pub og supportersjappe. For dem som husker noen år tilbake, vet at både Bohemen og Sjappa i realiteten var klar for skifteretten etter andre og tredje driftsår. Begge selskaper ble omorganisert og driften ble justert, noe som brakte begge selskaper på rett spor. Siden har begge levert gode økonomiske resultater

De to første årene leverte Sportsarena overraskende gode resultater. Allerede i andre driftsår gikk man i overskudd, noe som er veldig bra. Men fra år to til år tre sank omsetninga fra over 11 mill. til noe over tre millioner, og vi måtte inn og redde stumpene av selskapet før det endte i skifteretten.

Dersom ledelsen i et selskap ønsker å lure eierne, er man nær sagt maktesløs som eier. Da finanskrisa og motgang meldte seg viste ledelsen seg ikke tilliten verdig. Uten å nevne eksempler på andre aktører som har tapt penger på udugelige tjenerne, kan jeg love at vi ikke er de første, selv om det ikke gjør det mindre beklagelig.

Enkelte har behov for å sammenlikne oss med andre supporterklubber. Hvilke supporterklubber skulle vel ikke ønske seg i samme finansielle situasjon som oss? Vi kan tross alt bidra til Vålerengens idrettsforening med langt mer enn moralsk støtte på tribunen. Og det er vel ikke tvil om at vi blir hørt på en ganske annen tyngde med vår økonomiske situasjon?

Det er ikke slik at god økonomi og forretningsdrift hindrer oss å bli gode på tribunen. Det gir oss derimot et bedre fundament i årene fremover.

De som satt i styret for ti år siden husker hvordan det var å måtte drive Klanen med trang økonomi, og at vi alltid hang etter med utestående fakturaer. Ved årets slutt måtte vi alltid benytte oss av neste års medlemskontingent for å få ting til å gå rundt. At man således stempler foretningsdrift som «ondskapens akse» blir rart.

Jeg er sikker på at styret legger til rette for å gjennomføre en konstruktiv debatt om hvordan vi skal bli bedre på tribunen, og hvordan vi skal forvalte våre materielle verdier på best mulig vis.

Gjermund Nordtug

Klansropet nummer 84

Klansropets neste nummer kommer i september og har som tema «Tro og overtro». Her ser vi på hvordan både supportere og idrettsutøvere lar hverdagen styres av mindre rasjonelle valg. Har du en god historie? Må du ta på deg venstresokken først når det er kampdag? Kjører du ekstrarunder i rundkjøringene på vei til Lillestrøm? Fortsetter du med valgene så lenge Vålerenga vinner på grunnlag av det hele?

Tatoveringer

Klansropet nummer 86 kommer til seriestart neste år, men siden det gjør seg best med sommerbilder av tatoveringer, oppfordrer vi alle som har en Vålerenga-relatert tatovering om å være tidlig ute og ta bilde av denne.

Ta kontakt med oss på ropet@klanen.no

Deadline til neste nummer er selvsagt fredag 13. august.

Vi ønsker også bidrag om helt andre saker tilknyttet klubben vår. Skriv inn!

Klanan for alle... eller skal alle være som Klanen?

Siden tidenes morgen, eller skal vi heller si 1991, så har Klanen bestått av en broket forsamling individer som hadde et felles mål, å støtte Vålerenga IF. I de første årene etter stiftelsesdatoen fortsatte man stort sett i de samme sporene som var tråkket opp i årene før 91. Den største forskjellen var vel at vi ble bedre organisert og at navnet Klanen stod skrevet på en svett papirlapp i baklomma, man var blitt et medlem av en supporterklubb.

Tekst: Jørund Smedhus
Foto: Jørund Smedhus/Klanens arkiv

Både før og etter 91 gikk svært mange av oss (ja, det var hele 360 medlemmer i 91) veldig langt for å sjokkere mest mulig. Det var flørtning med homoerotikk i bibelbeltet og ellers lite politisk korrekte ytringer alt etter hvem vi møtte og hvor man var. Det som skjedde i årene som kom, spesielt i perioden 91–95/96 er det skrevet side opp og side ned om. Gjennomgangsmelodien har vært at det ble ryddet opp, Klanen fikk sine statutter og et frynsete rykte begynte sakte men sikkert å endre seg. Klanen ble etter hvert spiselig for media og «mannen i gata».

Det hele kulminerte i en medlemseksplasjon med 3200 betalende medlemmer ved utgangen av 97. Jeg husker godt den dagen i Sjappa sommeren 97 da vi passerte 2000 medlemmer i forbindelse med 4. runde i NM mot Brann. Vi som satt i styret den gangen var helt overveldet, var det virkelig mulig?

Den samme sommeren ble ordet «paraplyorganisasjon» benyttet for første gang sentralt av Klanen. Det var rett og slett så mange forskjellige fraksjoner og meninger innad i Klanen at å tro at vi alle skulle gå i takt til evig tid ble sett på som utopi. Begrepet «paraplyorganisasjon» har siden 97 ofte vært brukt av styremedlemmer i Klansropet, på hjemmesider og debattforum, fordi innad i Klanen har det eksistert forskjellige grupperinger både før og etter stiftelsesdatoen. Opp gjennom årene har disse grupperingene skiftet karakter, men at vi alle skal gå i takt og være så fordømt like, det har aldri vært en målsetning.

Mange har i årenes løp misforstått betydningen av slagordet «Klanan for alle». Ja, vi mente det den gangen og det menes fortsatt at alle kan melde seg inn i Klanen. Men det er en ting mange glemmer, eller rett og slett ikke vet: Klanen som supporterklubb er og skulle fortsatt være tuftet på en del grunnleggende supportertradisjoner som de siste årene dessverre har kommet i skyggen av investeringstrang og organisasjonsbyråkrati.

Det ser ut som begrepet «kjempe på larvefotter» istedenfor «supporterlokomotiv» er blitt den dominerende oppfatningen, både innad blant mange representanter på ståfeltene og spesielt blant våre motstandere og erkerivaler på andre norske tribuner.

En «Klan for alle» er ikke identisk med en Klan der alle medlemmenes meninger skal følges opp og være meningsbærende for hvilke valg og hvilken retning Klanen skal ta. Det er visse deler av supporterkulturen det ikke skal rokkes ved. Det er ikke sikkert et flertall på årsmøtene har den historiske ballasten og den tilstedeværelsen på ståfeltet jeg mener er helt nødvendig for at Klanen skal ha troverdighet ovenfor egen medlemsmasse.

Å leke investeringsbank og spekulere i ymse prosjekter er definitivt ikke noe jeg mener vi bør drive med. Når Klanen sentralt bruker mer tid på investeringer og ymse, da er ikke lenger hovedfokus på tribuneaktiviteter. Resultatet er en Klan som slår sprekker og de siste årene har en skepsis og mistillit til den veien Klanen som supporterklubb har tatt vært mer og mer utbredt blant folk, spesielt blant vi som i dag står på felt 228.

Klanens identitet, hva mener vi egentlig? Klanens identitet har endret seg gradvis opp gjennom årene. Fra å være en broket forsamling individer som tidvis skapte frykt, på godt og vondt, har Klanen de siste sesongene fremstått mer og mer

Et legendarisk stemningsbilde fra VIF-Sogndal på Bislett 1997. Foto: Jørund Smedhus

som en ubestemmelig masse. Signalene man sender ut ved å fremstå som medlem av Klanen er blitt visket ut i takt med en trang til å bli større og tekkes et bredere publikum.

Vi kan enes om at vi alle har en fellesnevner, nemlig Vålerengens Idrettsforening. Men der stopper det også opp for mange. Moren min som er pensjonist er medlem, sønnen min på ni og datteren min på fire er medlem. Som sagt, alle kan bli medlem, men hvem er det som skal legge premissene for hvilken identitet Klanen skal ha? Skal de på ståfelt 228 måtte identifisere seg med min mor og mine barn utenom det grunnleggende at vi alle holder med samme idrettslag?

Hva mener vi med slagordet «Elsket & Hatet»? Hva skjer med denne logoen når den blir solgt fra samme vegg som tangatruser, dynetrek og plaggetapetsert med Kappas overdimensjonerte logo? Sjappa gjør bare jobben sin. Det er Klanens egen oppgave å ta vare på identitet og særpreg.

For noen år siden møtte jeg en kar i en bar med et Motörhead-motiv på t-shirten. Aha tenkte jeg, han kan jeg sikkert slå av en prat med mens jeg venter. Jeg spurte hva han syntes om den nye Motörhead-skiva som hadde blitt sluppet uka før, kanskje han hadde kjøpt den allerede? Stor var min overraskelse da han ikke bare hadde gått glipp av at Lemmy & Co hadde kommet med nye lystige toner, nei han hadde aldri hørt om bandet Motörhead. T-shirten viste seg å være kjøpt på Hennes & Mauritz, han syntes

logoen var tøff. At logoen ikke bare var kjennemerke til et vilddyr av et rock'n roll band men også en merkevare bygget opp gjennom 30 år på veien med whisky, damer og en livsstil som har gitt bandets frontfigur legendestatus som så å si udødelig speedfreak hadde han aldri reflektert over.

Folk, spesielt de på ståfeltet i svingen, opplever at navn og logoer de før kunne identifisere seg med er blitt så utvannet at man etter en stund begynner å ta avstand fra det som var en del av «merkevaren» til Klanen. Når grupperinger som Unge Enga for noen sesonger siden så dagens lys ble de sett på som urostiftere. Sentrale folk i Klanen, uten styrets velsignelse, tok på eget initiativ og trykket opp t-shirts med «Onde Enga» og delte dem ut på tribunen. At folk begynte å organisere seg internt i Klanen skulle under ingen omstendigheter tolereres. Dette førte igjen til ennå mer misnøye og fikk stikk motsatt effekt.

Folk liker ikke å bli diktert sentralt. Når fellesskapet som Klanen liker å fremstille seg som har tatt en dreining til å bli en konform supporterklubb med tydelig likhetstrekk man finner hos offisielle supporterklubber, da begynner folk å murre. Skal Klanen være en supporterklubb som streber mer etter å opprettholde en linje der «alle» skal være en del av en homogen masse? For mange kan det oppfattes slik, fokus på supporterkultur virker til tider fraværende sentralt og hos store deler av medlemsmassen.

Artikkelforfatteren en gang på 90-tallet.

TEMA: KLANEN

ULLEVAAL STADION

At styret til tider har hatt en utaknemlig jobb er det liten tvil om, det er mange stemmer som påberoper seg oppmerksomhet når man på det meste har vært drøyt 13 000 medlemmer. La oss håpe de nye plassene som fra neste år blir tilgjengelig i klansstyret (etter årets vedtektsendring kan styret øke fra 5 til 7) vil føre til at man kan få et mer balansert styre. Et styre som vil jobbe mer med Klanens identitet og hva man skal gjøre for å beholde både miljøer med særpreg og Klanen som en slagkraftig supporterklubb med muskler når det trengs. Min mening er at når mange viktige oppgaver er flyttet ned på arbeidslagsnivå så blir det jobbet bra, men dessverre fra hver sin tue. Det er ingen som sitter sammen sentralt og jobber med supporterkultur som sitt viktigste gjøremål på tvers av arbeidslag. Man ser ikke på helheten og man danner seg ikke et overblikk slik at interessene både til de mindre grupperingene og Klanen som en paraplyorganisasjon blir ivaretatt. Klans mangfold er en av våre viktigste ressurser og det mangfoldet finner man ikke alltid i sin egen nærmeste omgangskrets.

I fremtiden håper jeg felt 228 kan bygge sin egen merkevare, men fortsatt som en del av Klanen. En Klan som kan fremstå som den paraplyorganisasjon vi så for oss tilbake i 97 og som ikke bare tolerer ulike synspunkter, men både hjelper og oppfordrer til egenart, det er en Klan mange av oss ønsker.

La oss på felt 228 distribuere våre «egne» ting på selve tribunen og kun til de som har plass der. Ikke fordi «feltet» skal tjene penger men fordi en logo og et slagord laget av folkene på felt 228 skal være med på å bygge opp en ny merkevare der identitet innenfor ståfeltet dyrkes.

Helst ønsker jeg at dette skjer som en fortsatt del av Klanen. Men hvis fremtidige årsmøter og styresammensetninger viser seg å slå ned på slike initiativer som jeg skisserer så kan det dessverre resultere i at Klanen slik vi har kjent den er historie om få år.

Dette har ingen ting med at noen er bedre supportere enn andre. Dette har med identitet å

gjøre. Alle medlemmer i Klanen trenger ikke å gå i takt. La folk få skape sine egne felles plattformen som de kan videreutvikle på egne premisser, ikke premissene til et styre som på det meste har måttet ta hensyn til 13 000 medlemmer og på den måten indirekte har distansert seg fra kjerneaktiviteten til ståfelt 228. Felt 228 burde pulsere av liv og fremstå som et lokomotiv for resten av supporter-Norge, det gjør det dessverre ikke per dags dato i mine øyne.

Nå må man legge til rette slik at man får ut det fulle og hele potensialet som finnes i Klanen. På tide at ståfeltet snakker for seg selv og ikke gjennom de delene av «Klanen» som aldri eller sjelden er å se på disse feltene. Hvis man ikke snarest gir felt 228 en egen identitet og ikke den som Sjappa leverer med sin blanding av Elsket & Hatet, smukk, kontorstol og trille, ja da synger det på siste verset.

Jørund
Tidligere styremedlem

MIKKEL

MYSER

Foto: Kevin Skjøthaug

Denne gangen skal myser kun handle om o' store Klanen, siden dette er tema i denne utgaven av Klansropet. Klanen ble stiftet 5.5.1991. Det vil si at man neste år feirer 20 år, og det er en sliten 20-åring som da feirer. Som har vært med på mye rart, opplevd ett seriemesterskap og tre kjøpgull. Rykke opp og rykke ned. Men svikter vi Valerenga? Aldri, eller noen faller fra, men slik vil det alltid være.

Man stiftet Klanen i 1991 fordi man ville være litt mer organisert, ville gjøre ting litt mer skikkelig. Men samtidig være litt rølpete som man skal være som fotballsupporter. Jeg sjøl husker 1991, og jeg var på en del kamper da. Helst hjemmekampene, da lompepengene ikke strakk til så mye. Ikke var jeg gammel nok for Bryggerhuset, men jeg turte å bevege meg inn en eller to ganger for å kjenne på livet. Ikke minst å kjøpe bladet Valerenga eller Apestreken som ble solgt av eldre menn med olånne. Takket være Apestreken har jeg den dag i dag fortsatt interesse for fanziner. Har lagd en del opp igjen om åra, men jeg vil si at blekkene jeg har lagd sammen med andre ikke på langt nær er så bra som enkelte som kom ut på 1990-tallet. Se på bilder fra tidlig på 1990-tallet, så ser du kanskje et par hundre på kamp som var samstemte og sang foran kanskje 1451 mot Moss hjemme. Man ønsket da at flere skulle komme på kamp, og flere vrei hjernen, for hvordan skulle vi greie det? Husker jeg dro på Folkehøyskole i 1992 til Fannrem i Orkdal. Byslamp skulle langt av gårde, alle hadde RBK-skjerf eller «heia» på dem og digre stereonanlegg. Jeg hadde Enga-skjerf, flagg og en lommeradio. Husker jeg benka meg ned foran radioen og P1. Det var en viktig kamp: Valerenga kunne rykke ned til 3. øverste divisjon. Enga vant og jeg var en letta person der jeg satt langt pokkerivold. Men kjente at jeg elsket Valerenga enda mer og ikke minst i tykt og tynt.

Flere og flere fikk opp øya for Valerenga, selv snobbete venner av meg fra Nordstrand dro på kamp i 1994, da det også var VM og Norge var der for første gang på en mannsalder... Venninnene mine ramlet fort av, men 1996 var et spesielt år. Kaasa og Stabææææ senka oss i siste kamp. Mange sto igjen og sang "Svikter aldri deg" helt til spillerne kom ut igjen 30-40 minutter etter kampen. Dette skjer aldri i dag, enten så blir man pælma ut av vakter, eller så er supportere keene på øl på pøbben...

Gull i kjøpen 1997 var smakte fett, da hadde man også gullsesongen i 1. divisjon! 1998 og 1999, flere og flere kom til. Meningene ble flere og flere, det sies at det finnes flere meninger om Valerenga enn det finnes supportere.

I 2000 rykka vi ned med Tom Nordlie og gråt en skvett eller to. En gjenganger alle årene er folk som prøver å hetse oss med at vi er søppel, vi er horebukker, vi er arbeidsløse osv. Ikke minst å vinne en kamp og tape ti gjør at man bygger seg opp en stor posisjon sjølironi. Mange biter på når andre supportere slenger dritt, men seinst nå i helga så prøvde en Skeid-supporter å slenge dritt til meg. Men han syntes ikke det var noe morsomt med meg, for jeg biter ikke på, hehe... Så dette er ett jævla godt tips, kjære medsupporter: Prøv å finn en porsjon sjølironi, det anbefales...

Resten av 2000-tallet har vært en meget stor opptur når det gjelder medlemstall. Klanen har investert i Valerenga Sjappa, Bohemen og nå ikke minst Valerenga Vertshus. Enga Tifo er meget flinke, man har orten busser som ruller på veiene slik at folk kommer seg fra A til B. Når det kommer til det sangmessige på kamper har man tapt seg. Folk har kommet litt for å se på Klanen og ikke joine med. Litt synd å si det, men medlemskap i Klanen har blitt som at man tar på seg underbukse hverdag... Alle gjør det lizm...

Men noe er på gang, en ny generasjon er på vei inn til å overta styringa av ting og tang. Men man vil alltid ha gamle grinebitere som synes alt var bedre før, alltid vil man kanskje ha en fanzine. For forskjellige gjenger innad i Klanen kommer det alltid til å være. Helt til kanskje noen får nok og lager egen supporterklubb? Jeg spådde det for fem år siden, ingenting har skjedd... Skjer det ikke innen fem år kommer det aldri til å skje noe... Men jeg er ingen spåmann, jeg er bare en sær sjel som elsker fanziner og Valerenga, og litt familien min da!

På tampen vil jeg bare takke alle som har lagt ned mye gratis arbeid i Klanen. Den dagen man man ansetter noen på fulltid med lønn, da trekker jeg meg ut. Klanen skal være mynnet på at man frivillig vil gjøre en jobb. Eneste er at man kan få litt pizza og dekket tapt telefontjeneste!

Skål og lykke til med sesongen alle Valerenga-supportere. Vi kommer på en sterk 8. plass i år!

På tide å vise hvem som er Norges stormakt

Det er nå på tide at vi som drar på alle kampe, samt reiser over alle fjell og ut på allslags jorder og tettsteder, viser hvem som er Norges stormakt. Er det ikke på tide at vi ser på oss selv litt nå? Hvem jeg snakker om? Jo, selvsagt snakker jeg om oss i KLANEN, Norges stormakt når det kommer til supportersiden – vi var det i hvert fall.

Se tilbake noen år og tenk. Hvordan så f.eks. Ullevaal ut en lørdag kl. 18 mot Lillestrøm? Gjerne i knallvær? Jo, selvsagt var det stinn brakke og ingen seter å oppdrive uansett. Hvordan er det nå? Jeg er 100 prosent sik-

ker på at om NFF hadde lagt den kampen til 16. mai igjen, hadde det ikke blitt stinn brakke. Det er helt ubeskrivelig hvor dårlig vi har blitt på scenen, og hva skjer da? Jo, det påvirker laget, husk vi er den 12. spilleren.

Det sier seg vel kanskje selv, tar man bort keeperen, så blir det vanskelig for laget også. Det blir like ille for laget når de som skal støtte dem i all slags vær blir borte. Så jeg oppfordrer «alle» til å vise nå den kommende sesongen at vi er storst og kan slå hvem som helst bare vi står samlet og støtter laget! Et eksempel som burde SKREMME oss, er Ålesund. Byen har 45.000

beboere, Color Line Stadion tar 12.000 mennesker, de har fullt hus hver jævla kamp. Det bor hakket flere her i byen vår. Så å fylle 25.000 seter på Ullevaal burde være den minste sak i verden. Men da må de som støtter Vålerenga drite i at det kanskje regner en dag, vi bor i Norge! Alle er vanntette!

Kan vi sette ny tilskuerrekord i snitt nå i 2010? Én By, Ett Lag! La oss vise alle «bønda» hvem som er Norges stormakt når det kommer til support!

Dag S. Gjerde

Jeg skal ikke voldta noen ... og jeg vil ikke at dere skal gjøre det heller

Jeg er glad i å synge på kamper og gjør det høyt og hele tida på kamp – både borte og hjemme. Jeg synger høyt både de sangene jeg syns er virkelig bra og de jeg bare syns er sånn passe, og følger lojalt opp alle sanggruppas opplegg. Men det er én sang jeg aldri synger og heldigvis er det alltid noen andre rundt meg som heller ikke gjør det. Det er «Vi skal voldta deres horer...»

Hvorfor jeg ikke synger? Sangen er en dårlig supportersang. Den truer med at «vi» skal voldta noen, som «vi» for sikkerhets skyld setter en merkelapp på, som gjør at det blir akseptabelt å true dem. Feigt og ynkelig og ikke Klanen verdig. Disse horene som «vi» skal voldta – hvem er de? Er det motstanderlagets eller motstandersupporternes koner, søstre, mødre, døtre og kjærester? Er det motstanderlaget sjøl eller supporterne sjøl? Nei, jeg skal ikke voldta noen.

Jeg er ikke spesielt begeistra for at dere vil kjøre anal på en hest heller, men hestene er i hvert fall ikke til stede på tribunen.

De som har greie på sånt, sier at voldtekt ikke er en seksuell handling, men vold. Det trur jeg de har helt rett i. Problemet er bare at denne voldshandlingen rammer seksualiteten til dem som blir utsatt for den. Det er vi noen som står blant dere som veit. Antakelig en hel del kvinner og også noen menn. Jeg syns det er pinlig på våre vegne at vi bidrar til å ufarliggjøre eller til og med forherlige en handling som ødelegger noe av det beste alle mennesker har til felles – gleden over god sex med noen som vil ha det med deg.

La gå at noen kvisete fjortiser som aldri ennå har hatt sex med noen andre enn seg sjøl ikke forstår rekkevidden av denne sangen, jeg liker

det ikke, men i ungdommen kan man finne på mye dumt. Når sangen dras opp av en tribune full av voksne, syngende supportere, blir meninga en helt annen. (Her må jeg be sanggruppa om uforbeholden unnskyldning hvis det ikke er dere som starter sangen. Ofte høres det ikke sånn ut, men noen ganger gjør det det. Er det ikke dere, er det fint. Er det dere, syns jeg dere skal slutte med det.)

Så, min oppfordring er: Syng gjerne om puling og gjør det gjerne med noen som vil gjøre det med dere. Syng gjerne om runking både hele veien hjem og alle andre steder og gjør det gjerne. Syng gjerne om å kjøre anal på hverandre og gjør det gjerne hvis dere har lyst. Men ikke syng om voldtekt og ikke gjør det!

Eva-Lill Bekkevad

Foto: Kasper Wikestad

«Moa»-sangen

Jeg har et sterkt ønske om at Klanen ikke lenger bruker Vesle Moa sangen med setningen «Han skyter som en Nokas-mann og...»

1. Teksten innebærer en ufarliggjøring av Nokas-drapet som er svært uheldig. Ved å sammenligne Nokas-ranernes skudd med Moas skudd sammenblander man en totalt forkastelig handling med en positiv handling. Det gir uheldige signaler og assosiasjoner.
2. Teksten er en provokasjon overfor familien til den drepte politimannen og andre som er direkte berørt av drapet. En bagatellisering og en kobling av et skudd og et drap med gladfotball, viser en total mangel på respekt overfor de etterlatte.

3. Uansett hva man mener om punkt 1 og 2 ovenfor har det kommet reaksjoner fra omverdenen, særlig fra Stavanger. Vålerenga som idrettsklubb er ikke tjent med slik negative omtale.
4. Moa selv liker ikke sangen. Ingen vil like å bli sammenlignet med Nokasranerne.

Med vennlig hilsen
En med fast plass på Vestbredden som synger med,
men holder kjeften hardt sammen når Moa-sangen synges.
Utover dette gleder jeg meg vanvittig til sesongstart.

Artikkelforfatterne

Som den gode verten han er, har Roar med sin egen pølsebud

Bojans gule sko

Til La Manga med Tanga

Så var det endelig tur igjen til treningsleiren på La Manga. Roar Andersen som er Tanga Rør «himsel» står for planleggingen av denne populære turen ned til Santa Pola som ligger ca. en times kjøring fra treningsfeltet. Med seg har han sin bedre halvdel, Christin, og sammen gjør de et flott forarbeid for at vi skal trives nede på Spanias kyst.

Hvis dere tror noe er lagt til tilfældighetene, så er dette planlagt til siste detalj som for eksempel at de har med egen Vålenga-pøsekoker, lomper, ordentlige norske pølser og selvfølgelig rekesalat. Dette ble pakket i en stor containerboks og sendt med fly. Det ble litt problemer på Gardermoen, da de så denne store boksen, men VIF-patrioter er det overalt, så da de så VIF-merket på boksen var det bare rett på flyet uten ekstra gebyrer. Hvorfor skulle vi ha med dette? Jo, det har seg slik at Roar hadde ordnet en egen VIF-pølsebu ved siden av banen, med servering av pølser med tilbehør og drikke. Og alle var innom bua – fra spillere til ledere fra forskjellige klubber, presse og forbund. Og alle med et smil rundt munnen og gir seg over hva denne Klanen finner på.

Værgudene var ikke helt på vår side under første treningskamp. Når vi da ankommer arenaen fem timer før kamp for å pynte den nye bua og få i gang pøsekokern så ble det litt kaldt for noen av oss, så vi fikk låne en fotball og fikk testet banen. Men vi i vår alder var ikke vant til så «harde baller» så det ble med 15 minutters oppvarming, resten av oppvarmingen skjedde i Bua og på puben ved siden av stadion. Referat fra kampene har dere jo lest, så vi går ikke inn på det, men vi var fornøyd med gutta, og jeg fikk ropt på min Bohem: «Uno, Dos, Santos! og en cerveza...» Tenkte jeg ikke skulle kommentere Bojan sine sko, men det går da ikke an å spille med GULE sko!!! Så ser vi de skoene ofte kan det hende det ligger noen rosa tøfler i posten til ham...

Til og fra hotellet brukte vi to minibusser med mye allsang og morsomme historier. Det gikk jo annen sport samtidig og sport er vi gla-

de i, så Kai skulle holde oss oppdatert på håndballen gjennom internett på sin mobil. Noe han prøvde. «Hva er stillingen, Kai?» «Jo, den er 21-21,» sa han og vi ble jo spent på fortsettelsen. Fem minutter seinere var stillingen 21-18. Og vi ble ikke så kloke av den beskjeden. Jo, dere skjønner sa Kai, jeg så på klokka, den var 21:21.

Hotellet vi bor på, Hostel Michelle som det heter, er ikke akkurat noe luksus, men så forlanger ikke vi så mye heller. Rent er det og så har de verdens beste kokk: Arild. For hotellet drives av to nordboere og den andre som styrer er Mia. Hun er den eneste bergenser vi liker. Hun kan være litt streng og passer på oss, for eksempel så får vi ikke øl før frokosten er spist opp. Og du kan godt få en klapp i bakhue hvis du er høyrosta. Kokken Arild lagde treretters til oss hver dag og makan til mat! Alt han lager er godt, bør oppleves. Hotellet blir dekorert av de fineste VIF-flagg og bannere, for synes vil vi jo. Og i tillegg har de et VIF-alter som er velsignet.

Med så mange på tur så skjer det litt sykdom. Og med omgangssyken som florerte hjemme, var det noen som var glad for å se rommet sitt ved ankomst. Så da gikk jo disse basseluskene rundt i gjengen og smittet en etter en, så vi fikk to dager rundt skåla. Terje var litt mer uheldig og fikk tannbetennelse og forbud mot det meste og ble dyttet full av tabletter. Men heldig som han var, hadde han med seg «snappa» si som pleiet ham hele uka.

Vi har også vårt stamsted der, nede som ligger fint til på stranden og som heter Peña Grande. Her blir vi godt mottatt av våre faste kelnere Gustavinho og Mama Flor. Billig er det og man får valuta for pengene. Man kan si

Lagbilde

det sånn at en boks blandevann holder til fire. Høres kanskje ut som vi kun driver med fest og moro når vi er på tur, og det er vel delvis sant. Men vi finner på mye annet rart, som kurbad og tur til skofabrikk og marked.

Skofabrikken er verdt et besøk, billig billig og merkevarer. Og de er smarte, for vi blir bedt inn innerst i lokalet på en «liten en» for handling, noe som selvfølgelig gjør at pengene sitter løst. Her ble det handlet inn sko til de der hjemme, så her ble nok alle glade fra den lille prinsessa i rosa sko til a mor i støvletter. Noen var ikke sikre på størrelsene der hjemme, så det ble kjøpt inn noen ekstra par og 3-4 vesker for å være sikker. Noen vil jo bli glad for et par støvletter.

Kurbadet er øg en fin tur å oppleve, her skulle vi bade i mineraler oppe i fjellheimen. Dette er da ment som en avslappende tur med varmt vann og bobler. Men som alltid så skjer det jo noe morsomt, og magemusklene fikk trimmet seg denne dagen også. Ikke alle hadde fått med seg badebukse på turen, så da måtte man ty til smarte påfunn. En T-skjorte ble omgjort til badebukse til stor latter for alle – spesielt når synkronsvømmingen startet.

Byen Santa Pola er verdt et besøk der den ligger fint nede ved kysten med sine flotte strender.

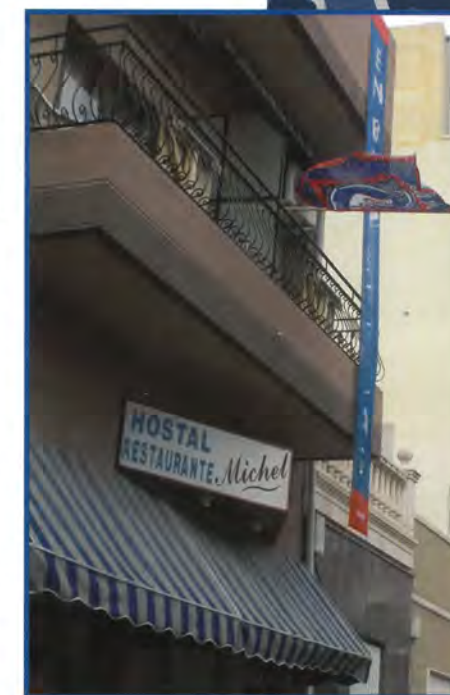
Paal flagger

Byen har også et fint marked som er åpent på mandager og lørdager. Faktisk har jeg ikke vært på billigere marked og her har de alt fra valper og kyllinger til alt innen klær, briller, klokker og alt annet dere er vant til i Syden.

Når det nærmet seg hjemreise så var vel ikke alle så lystne på å dra hjem. Flere gjorde om billettene sine da de fikk høre om været hjemme med mye snø og kaos, så da var det bedre å bli igjen i over 20 grader og sol. Noen hadde faktisk tre hjemreisebilletter for å være på den sikre siden. Før vi avsluttet vårt opphold måtte vi sikre oss så vi får rommet vårt til neste år øg, for tur må det bli! Og jo flere som hører om denne turen, jo flere får nok lyst til å bli med. Så takk til dere alle som var med på turen og ga oss et herlig opphold med glede, entusiasme og påfunn.

Og til slutt vil vi takke Tanga Rør: Roar Andersen og Christin Helgesen som har gitt oss muligheten til å bli med på tur. Makan til stå-på-folk skal en leite lenge etter. Og dere er nødt til å gjøre dette til neste år også – vi er med! Men da skal jeg kun bestille enkelttur ned og ikke retur.

Takk for en kjempetur, mvh. Ken Lauritzen & Iris Berntsen

Et trivelig hotell som vi vet å pynte

Idrett er følelseser

Vålerenga Hockey har også i år klart å øke tilskuersnittet sitt i riktig retning, og det ser ut til at skuta holder en fin kurs også fremover, med tanke på at man kanskje om noen få år kan begynne å tenke på det glade 80-tallet igjen.

Av: Marius Wivegh
Foto: Line Svalastog

De vanlige dommedagsprofetene vil sikkert som vanlig si at «et par hundre mennesker, hva er det lissom» og dra frem den kjente historien om musa som pissa i havet. På samme måte som de drar fram de berømte historiene fra 80-tallet da folk sto i kø fra billettuka og helt rundt Ringveien.

Disse vandrehistoriene blir lengre og lengre for hver gang jeg hører dem, samtidig som de som forteller dem blir yngre og yngre. Det er en underfundig opplevelse å høre en guttunge født på starten av 90-tallet fortelle om alle de berømte kampa mot Furuset på Jordal hvor det var opp i mot 75 000 betalende tilskuere, og de som dessverre var litt sent ute måtte henge under vaiera i taket.

Jeg skal ikke benekte at det ikke var enkelte og også flere kamper på 80/90-tallet hvor det var fullsatt på Jordal enn det er i dag, men det var ikke dagligdags at det var unntakstilstand i Oslo når Vålerenga spilte hockeykamp. Akkurat som i dag var det enkelte kamper som satte bydelen på hodet og skapte furor i hallen, og det største oppgjøret var selvfølgelig VIF-Furuset. Et oppgjør som rett og slett ikke eksisterer lenger fordi Furuset er en saga blott.

De fleste av oss storkoste oss da vi så Furuset synke lenger og lenger ned i havdypet og forsvinne. Det vi kanskje ikke tenkte så mye på var hvem som skulle fylle plassen og gi oss den gleden, spenningen og atmosfæren et skikkelig byderby ga oss, og som mer eller mindre alle som holder med eller har holdt med Vålerenga en gang i tida mener de har opplevd. Man kan kanskje trekke en liten parallell til det som nå skjer med Lyn.

Jeg skal være den første til å innrømme at jeg koser meg gløgg i hjel over at Lyn forsvinner lenger og lenger ned i dypet. Forhåpentligvis stopper de ikke å synke for de ligger nede på havets bunn der nede sammen med Furuset et sted. Et dyp så mørkt og trist at ingen mennesker har vært der før. Når hockeysesongen er over og jeg skal sette snuta mot Ul-

leval igjen for å følge fotballens vei til seriemedaljer venter lag som Hønefoss og Haugesund på andre siden. Det røsker liksom ikke i ryggmargen av det. Jeg sitter ikke hjemme og kikker på terminlista og tenker « yes, nå er det bare to uker til vi skal banke Hønefoss på Ulleval ».

Idrett er følelser og selv om laget vi elsker over alt skal være nok når man møter på kamp er man også avhengig av de som står på andre sida for å skape det lille ekstra. De følelsene som trekker alle andre bortsett fra de mest hardcore ut av sofaen og ut på kamp enten det er hockey eller fotball. Det er et produkt som skal leveres og veldig ofte er man avhengig av begge lag for å levere det.

Det er klart det er moro med kalasseire. Vi i hockey'n har vært vant til det. Det var ikke uvanlig at VIF vant med både 7,8 og 10 mål på Jordal, til stor glede for oss i svingen. Det eneste problemet med det var at det etter hvert begynte å bli jævla kjedelig. For det viktigste elementet rundt en kamp var borte. Spenninga forsvant ned i dypet sammen med møkka fra Furuset. Det var ikke bare Furuset som serverte denne spenningen selv om vi mista et viktig derby, men samtidig med Furusets forsvinningsnummer var det en haug av klubber som ikke hadde noe å bidra med. Klubber man som supporter har et fullstendig likegyldig forhold til, og likegyldighet er farlig for en idrettsklubb og en supporterklubb med ambisjoner.

I hockey'n har vi nå omsider begynt å få opp noen klubber det er en viss interesse rundt, samtidig som de kan utfordre oss sånn noenlunde sportslig. Man merker at klubber som Sparta og Lørenskog vekker vemmelse i munnen. Klubbnavn man ønsker at sine barn aldri skal lære seg å uttale. Klubber man ønsker ned i havdypet sammen med Furuset og Lyn, men som man likevel på en ironisk måte er avhengig av at holder seg oppe og presterer sånn noenlunde for at vi selv skal kunne skape en skikkelig atmosfære og entusiasme.

Det er ikke uten grunn at såkalte hatoppgjør er det som vekker mest interesse fra media og supportere. Det er følelser og engasjement, det er et sunt hat, glede og tårer. Det er hockeyklubber som Furuset, Sparta og Lørenskog og det er fotballklubber som Lyn, Lillestrøm og Rosenborg. Det er de vi vil slå og samtidig se vreden i ansiktet på supporterne deres etter at vi har pissa på dem i 3 ganger 20 eller 2 ganger 45. Det

er der følelsene ligger, det er det som gjør at folk vil gå på kamp, selve nøkkelen for å kunne tilby et underholdningsprodukt sammen med gode prestasjoner.

Det er ingen som blir klamme i hakket av Lillehammer, Frisk og M/S eller Hønefoss, Haugesund og Sandefjord. Det er klubber som har ordet «likegyldighet» skrevet over hele seg og som gjør at bare de mest hardcore supporterne kommer til å møte opp. Det finnes ikke noen unnskyldninger for å ikke møte på kamp om du ønsker å kalle deg en skikkelig supporter. Problemet er bare at når ingen kan ta over som ny fiende og vekke hatet, engasjementet og gleden, så forsvinner de følelsene ned i dypet sammen med den tidligere fienden. Begravet der nede på dypet hvor ingen har vært før. På den måten kan Lyn ta over den uheldige rollen Furusets forsvinningsnummer fikk i hockey'n.

Om 30 år går det kanskje en haug med fotballsupportere rundt i Oslo by og snakker om de dagene alt var så mye bedre og vi slo Lyn. Det var nok en gang kø fra Ulleval og rundt ringveien, 100 000 betalende tilskuere i følge dem som blir født om 3-4 år. Nå er Lyn ute av norsk toppfotball og mest sannsynlig kommer de ikke tilbake. Vi sitter igjen med to oppgjør som vekker de store følelsene av seg selv, nemlig Vålerenga – Lillestrøm og Vålerenga – Brann. Oppgjør som ikke trenger mye omtale, oppgjør som trekker selv den lateste medgangssupporter ut av sofaen og inn på stadion.

Oppgjør som alle elsker å vinne og som kan ødelegge godt etablerte forhold om de tapes. Fire ganger denne sesongen skal vi få oppleve det, to ganger hjemme og to ganger borte. Resten av sesongen skal vi kjempe mot storheter som Hønefoss, Haugesund, Kongsvinger, Sandefjord og Odd. Det er ikke nødvendigvis negativt for oss om vi mister våre fiender til mørkets fyrste, men det er da ekstremt viktig at vi supportere klarer å gjenskape den entusiasmen disse oppgjørene bringer. Klarer vi ikke det kan interessen fort dabbe av, og vi kan oppleve en trend på Ulleval som vi har brukt mange år på å klare å snu på Jordal.

Tomme seter er som klamydia, du merker det ikke før det er for sent, og det sprer seg fort. Ingen oppfordring til å bruke kondom, men en oppfordring til alle som ønsker en fullsatt stadion til å engasjere seg og hjelpe til med å skape noe nytt. Et derby er dødt og et nytt må skapes.

➔ Vålerenga Hockey har tatt mange grep for å hente tilbake tapt publikum. Å vinne er ett av grepene.

➔ Innsats på isen skaper entusiasme på tribunen.

Seriemesterskapet er i nå venter sluttspillet!

Vålerenga Hockey er seriemester for 27. gang. Vi gleder oss og ser frem mot sluttspillet. Det som så ut til og bli et race om seriegullet blei avgjort tre runder før slutt da Vålerenga vant 2-1 over Lillehammer, samtidig som Sparta tapte hele 4-1 hjemme mot jojo-laget Stavanger. Vålerenga kunne feire nok et seriemesterskap. I tillegg til at vi får hjemmebanefordel får vi også mulighet til å velge motstander først i sluttspillet.

Bortskjemte som vi er tar vi det litt for gitt at vi skal vinne det som er å vinne i norsk hockey (bortsett fra Ironman da, den overlater vi til Sparta som stort sett er best uten is under beina). Allikevel var under-tegnede en god dose skeptisk før denne sesongen. Usikkerheten rundt spillere som brødrene Spets og at en bærebjelke som Kenneth Larsen forsvant gjorde at jeg mente laget vårt var betydelig svekket. At vi samtidig fikk inn to nye, for meg ukjente, bekker fra fjorårets konkurrans- og bunnlag Furuset gjorde meg ikke akkurat sterkere i troen.

Samtidig følte jeg at Sparta hadde forsterket laget sitt et godt hakk siden sist sesong. Vi tok frem sparekniven og kuttet millioner, mens kjepphøye bønder øste ut penger etter rekordavling. Med andre ord var det mye som tydet på at dette kunne bli sesongen hvor vi måtte ta et skritt tilbake før vi kunne ta to nye frem. Det er derfor med stor glede jeg kan fortelle alle at jeg tok skammelig feil.

Brødrene Spets forlenget, Larsen er blitt mer kjent for å selge blomster enn å spille hockey, samt at disse ukjente bekkene, nå bedre kjent som Daniel Sørvik og Jonas Olsson, viser seg å være et kupp. Med andre ord burde en selv-god hockeysupporter som tror han veit bedre enn de fleste prate mindre og tenke mer. Seriemesterskapet er sikret to runder før slutt, og vi får gleden av å reise ned til Sarpsborg i siste serierunde med en stor og feit pokal på slep.

Sesongen hvor Sparta for alvor skulle ta over i toppen av norsk hockey kommer fort til å ende med sesongen hvor Sparta blei redusert til det middelmådige laget det alltid har vært. Vi skal ikke bruke så mye tid på bondas evige tørke og skrik etter regn, vi skal benytte denne teksten til å glede oss over seriegullet og samtidig begynne å se frem til det som er i vente. I skrivende stund har jeg nettopp vært og sett Vålerenga feie over M/S 5-1. Da begynte jeg å leke med tanken på hvem vi skulle velge i kvartfinalen.

Det første som slo meg var at vi burde velge nettopp M/S, men en liten kikk på den oppdaterte tabellen viste at det kanskje ikke kom til å bli så enkelt. Det er slik at vinneren av ligaen får velge om det vil møte lag nummer sju eller åtte på tabellen. At Stjernen blir lag nummer åtte er avgjort, men jeg var også skråsikker på at M/S var lag nummer sju. Ergo tenkte jeg at Vålerenga og M/S kunne gjøre opp om hvem som skulle være Oslos lag i en semifinale mens vi kunne la Sparta og Stjernen sloss om å representere Svinnesund.

Det var da til min store forbauselse at jeg oppdaget at M/S hadde passert Storhamar på tabellen. Storhamar, selve hjertet i det norske bondesamfunnet som i nesten to tiår hadde utfordret Vålerenga i toppen av norsk hockey og som vi hadde fighta mot i utallige by mot land derbyer, hadde gått fra å være et lag i toppen, til et lag midt på tabellen som ingen brydde seg om, hadde nå blitt et bunnlag med hodet så vidt over vannflata. De har med andre ord totalhavert og endt opp med rumpa i været akkurat som det vikingskipet de gravde frem der oppe tidlig på 90-tallet og som nå ligger øde og forlatt midt ute på et jorde med stjerten i været.

Så da kom plutselig dilemmaet. Stjernen med sydhavskongen Morgan eller vår erkefiende gjennom 20 år. Pest eller kolera, hva vil du ha?

boks,

Nå er det fortsatt en liten mulighet for at Storhamar kan snike seg forbi M/S i siste serierunde, men jeg tviler sterkt og du vil selvfølgelig allerede ha svaret når du leser dette. Uansett blei valget plutselig mye verre. Jeg heller mot Stjernen da jeg trur Hamars enorme hat og misunnelse for asfalt og høyblokker kan gjøre at vi må legge ned et gir mer enn vi må mot Stjernen.

Jeg trur ikke vi kan danse oss gjennom noen av dem, men i og med at det er flere lag som har hevet seg betraktelig de siste årene (se opp for Lillehammer som er en outsider til finaleklassen) kan det å få den minst krevende veien til finalen være helt avgjørende for å kunne ta ut det lille ekstra som skal til for å kunne kalle seg Norgesmester. Det er tre år siden vi vant the double med brødrene Olimb på laget. Nå har vi brødrene Spets og en god mulighet til the double igjen. Vi virker veldig solide i det meste og vi har fått inn to solide forsterkninger i Shay Stephenson og Eric Werner.

Tekst: Marius Wivegh
Foto: Line Svalastog

Begge to har hevet laget vårt og bidratt stort til å heve moralen i garderoben. Stephenson er en enorm senter som visstnok skal være enda mer breial enn Scott Hartnell. Han har allerede vist at han kommer til å bli en nyttig poengplukker og en mann som står opp når det trengs. I Eric Werner har vi fått en ny dimensjon på back-siden. Hans evne til å snu spillet fort og sette fart fremover kommer til å gi oss mange muligheter i kampene fremover.

Bærebjelker som Lars Erik Lund og Anders Fredriksen vil fortsette å produsere, mens Brede Ciczar gang på gang viser at han er den desidert beste unge backen Norge har å by på. Det er med andre ord mye som tyder på at alt som kan skinne havner på Jordal i år og at ved siden av seriemesterskap nummer 27 kommer bøsse nummer 27. Kommer du?

Da basket og supportere møtte fotball og spillere i basket

I et miljø der mesteparten av spillerne også er supportere av klubben, kan en innbyrdes kamp mot fotballspillerne du er supporter for, i sporten du selv er spiller, bli en relativt surrealistisk situasjon.

Da klubbleder'n i basket solgte Vålerenga Fotball ideen om en innbyrdes kamp, selvfølgelig etter Tippeligaavslutninga, fikk jeg nettopp denne sjansen. Dette ble senere til et offisielt arrangement i regi av Vålerenga Mot Rasisme kalt «fotballen mot hallidrettene».

Heldigvis skulle vi spille basket. Jeg kan ikke nødvendigvis påberope meg ekstremt gode fotballferdigheter. Min innsats som lite bevegelig keeper i supportekøppen, forblir mitt årlige bidrag (hvis det kan kalles det) på en forhåpentligvis grønn matte.

Så der sto jeg sammen med mine medspillere/-supportere i Jordalhallen, ansikt til ansikt med Vålerenga Fotballs antatt beste basketballspiller. Det skal vel sies at en viss undervurdering allerede hadde dypt rotfeste i basketgruppa. Greit nok at dette var topptrente tippeligaspillere, men basket kunne de nok ikke spille.

Vi visste fra før at André Muri hadde en viss erfaring fra juniornivå, at daglig leder oppe på Valle, Morten Sandnes, har vært leder for et BL-NO-lag og at Birger Madsen hadde irritert vetet av en av mine tidligere lagkamerater i en 1 mot 1 kamp på videregående. Tok vi ut disse tre, skulle nok dette gå lekende lett.

Vel, kampen ble satt i gang og basket fikk seg en lite ventet overraskelse. Juan Fuenmayor satte langskudd på langskudd og ødela flere av våre angrep med sitt guardspill, som ikke akkurat kan regnes som typisk norsk. I etterkant fant vi ut at Juan Fuenmayor tidligere har spilt basket på universitetsnivå i Venezuela.

Dette åpnet selvfølgelig opp spillet for to nevnte midtstopperer, som begynte å gjøre som de ville under kurven. Samtidig fikk spillende

«Ja, i hvert fall litt.»

trener på Vålerenga Basket, Andreas Thorsteinen, noe hard medfart av en ikke navngitt fysioterapeut fra fotballen. Det kan argumenteres for at dommerne kanskje så litt mer mellom fingrene enn det som er vanlig.

Før kampen skal visst Muri og Madsen ha snakket seg imellom om å få til en dunk i løpet av kampen. Den æren var det Madsen den eneste som fikk gjennomført da han, nærmere halvtid, lå i fin fiskerposisjon og utførte en delvis «Air Jordan».

«Mange kan sikkert argumentere fram og tilbake for om Martin burde spille i Tippeligaen eller ikke. Jeg tviler derimot sterkt på at så mange vil argumentere for at Martin bør spille basket.»

Ved halvtid hadde Vålerenga Fotball en seks-poengs ledelse.

Etter pause kom et noe mer skjerpet basketlag ut på banen. Fotballen hadde visst samtidig tatt over vår kjepphøyhet fra før pause og slapp derfor til Martin Andresen på banen. Mange kan sikkert argumentere fram og tilbake for om Martin burde spille i Tippeligaen eller ikke. Jeg tviler derimot sterkt på at så mange vil argumentere for at Martin bør spille basket.

Basket fikk mer og mer dreisen på sitt eget spill. Ved hjelp av godt forsvar og bedre angrepsspill tok basket kjapt igjen ledelsen. I slutten av kampen kom også jeg inn (for å sikre seieren selvfølgelig) og fikk avsluttet kampen med en såkalt «buzzerbeater».

Kampen var nok aldri vespilt, men mange hadde nok en morsom opplevelse. Ble imponert over fotballguttas innstilling for å lage litt show. Etter dette var det tilbake til våre vanlige hverdager. Vålerenga Basket har siden dette gjort parademarsj gjennom sin divisjon og ser ut til å rykke opp for andre år på rad.

Det jobbes også hardt for å kunne gi bud på Fuenmayor.

PS: Fotball spilte også kamper mot henholdsvis innebandy og håndball denne dagen, men disse idrettene vet jeg svært lite om, så dersom du ønsker kampreferat anbefaler jeg at du oppsøker noen av de som befant seg på tribunen under dette arrangementet.

PPS: Serieavslutningen er 24. april i Jordalhallen. Hvis du skal se en basketkamp i år, er det absolutt denne.

Av: Fabio

Mange nyheter i Sjappa i vår!

Utover våren/forsommeren dukker det opp en mengde nye produkter i Sjappa. Sjappesjefen har vært vennlig nok til å la oss få arbeidstegningene til noe av vår moten.

Nå åpner Sjappa 2

Sjappa benytter muligheten og åpner en liten filial. Her er parkeringsmulighetene gode uten at det koster Sjappa spesielt mye ekstra.

I forbindelse med den økonomiske situasjonen i Sportsarena har Sjappa overtatt lokalene i Tvetenveien 158 på Hellerud/Tveita. I forbindelse med Sjappas lagerlokale vil man nå også åpne showrommene som en ekstra butikk. Dette vil spesielt fungere for folk som trenger et sted å skravle om fotball og hockey mens man drikker en kopp kaffe og handler.

Det er altså ikke snakk om ei like strømlinjeforma sjappe som den som ligger på Oslo S, men likevel like profesjonell. I den uformelle Sjappa 2 kan du handle billetter, melde deg på tur og kjøpe alt av varer som Sjappa har i sitt sortiment.

Ofte: Her er det parkeringsplasser omtrent inne i butikken.

Til å begynne med er det åpent tre dager i uka:

- Tirsdag 10-15
- Onsdag 10-15
- Torsdag 10-18

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Martin 95 97 92 26 eller mail: roar@tanga.no

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

Flaggborgen av 1913 informerer

Det ble altså navnet på organisasjonen som har til hovedformål å stille med store flagg til arrangementer der Vålerengens Idrettsforening er involvert.

Innimellom kan det føles som om en god idé er umulig å gjennomføre. En enkel plan for å effektivisere bruken av store flagg tok fryktelig lang tid å gjennomføre, men takket være målrettet arbeid (og en god del ofring av vanlige arbeidsdager) fikk vi endelig opprettet Flaggborgen av 1913 som organisasjon og gjennomført første steg mot en langt mer fargerik fremtid, selv om det kanskje var et år etter planen. Uansett hvor mye du tror du er unntaket vil det å gjøre noe helt nytt, uten den minste erfaring på hvordan gjør akkurat det, fortsatt gå treigere enn du ønsket. Det var dagens visdomsord.

Vi har gjennomført det viktige første steget. Takket være innsamlingsaksjonen i siste hjemmekamp på Ullevaal i fjor, har vi fornyet de store flaggene og forhåpentligvis har vi dem klare til seriestarten i fotball 2010.

Takk til alle som bidro på innsamlingsaksjonen. Takk til dere som ga en slant, til dere som sto med spylevæskekannebossene, til Miniklanan for godt bøssearbeid og Vålerenga Fotball som lot oss gjennomføre aksjonen og til Sjappa for bøssa i butikken. Det kan kalles en floskel, men uten deres hjelp hadde vi aldri kunnet fornye flaggene så fort. Vi håper bare dere setter pris på belønningen.

Fremover vil vi i Flaggborgen konsentrere oss om å gjøre det vi først og fremst er ment å gjøre; stille med store flagg på arrangementer der klubber i Vålerengens Idrettsforening er representert. Vi har noen faste arrangementer vi allerede gjør dette på, men per i dag er dette kun hjemmekampene i hockey og fotball for herrer og Norway Cup. Med så mange idretter og lag innenfor VIF er dette rett og slett ikke godt nok.

Jeg selv har aldri vært på et skirenn, men ser for meg utøvere i Vålerenga Ski komme rundt en sving i oppløpet og bli møtt av flere Vålerengasupportere rope «kom igjen Enga» og et 4x5 m. rødt og blått flagg vaiende i vinden.

Vår plan nå er å gjennomføre spesielle flaggdager, der alle idrettene får minst ett besøk av store flagg i løpet av sesongen. Disse flaggdagene skal vi opplyse om og vi inviterer med oss alle som kan og ønsker å være med. Ta gjerne med flagget du gjemmer i garderoben på disse arrangementene. Hvis det er mulig kan det sikkert arrangeres litt grilling, eller andre sosiale ting, så lenge det er mulig å gjennomføre.

Vi trenger flere flaggborgere

Min erfaring er at du aldri er for liten til å flagge med storflagg. Har du en flagger i magen og interesse for noen av idrettene storflagg ikke vanligvis er på? Kunne du tenkt deg å flagge for hockey eller fotballgutta? Ta kontakt med oss og meld din interesse. Vårt mål er: Gjør du en sportslig innsats for Vålerengens Idrettsforening skal du oppleve store flagg på dine arrangementer.

Invitasjon til offisiell flaggdag

Flaggborgen setter fokus på idrettene som ikke får like mye oppmerksomhet innad i Klanen.

Sesongavslutning og ekte seriefinale
VIF Basket - Sandvika
Lørdag 24. april kl.13.30
Jordalhallen
Fri inngang

Vålerenga møter sin tøffeste motstander i kampen om opprykket og seriemesterskapet.

Gi, gi, gi

Vi har kanskje fornyet storflaggene, men vi har fortsatt store planer alle kan nyte godt av. Flaggborgen av 1913 er fortsatt en frivillig organisasjon. Som frivillig organisasjon er vi avhengige av tiggging. Vi håper å gjennomføre en årlig innsamlingsaksjon, men har du lyst å gi oss en 50-lapp du har til overs, så gjør gjerne det. Kontonummer: 1503 12 17528. Har du en dugnadsjobb, så ta gjerne kontakt med oss om dette.

Med vennlig hilsen

Trond Erik Sandgren aka Fabio
Styreleder og kontaktperson.

Flaggborgen av 1913, Stavangergata 46A,
Leil. 527 c/o Trond Erik Sandgren, 0467 OSLO
e-post: trond_erik.sandgren@gmail.no
Tlf. 932 31 130

Vålerenga vant siste innbyrdes oppgjør, men kun med seks poeng. Siden innbyrdes oppgjør gjelder kan ikke kampen tapes.

«Jeg er litt breial og varsler opprykket vårt allerede nå. Etter den siste kampen vår 24. april skal vi leie et utested, så det er det bare for folk å bli med på feiringen». Klubblleder Alex Karlstad sa dette til Østkantavisa allerede i januar.

Møt opp og ta gjerne med flagget du har glemt i garderoben hjemme.

Klanens turprogram 2010

Utvalgte medlemmer av turgruppa har benyttet seriepauza godt. De utvalgte har på egen regning vært på studietur til metropoler som Amsterdam, London og Dublin. Formålet har vært å undersøke nærmere hvordan andre supportere organiserer sine reiser. Konklusjonen er relativt klar: Klanen er langt framme hva gjelder organisering og opplegg.

I 2010 vil turgruppa fortsette i omtrentlig stil, men selvfølgelig skjer det noe nytt. I år skal vi jobbe enda tettere med de andre arbeidslagene (sang, tifo, sikkerhet osv.), slik at opplegget forhåpentligvis blir mer smidig. Vi satser også på bedre informasjon rundt turene.

Turgruppas kjernevirksomhet er å sette opp busser til alle bortekampene i serie og cup, bortsett fra Tromsø. Turgruppa og styrets mål for 2010 er å øke antall organiserte reisende. Opplegget er selvfølgelig avhengig av hvor mange som reiser, men roughly ser det slik ut:

- Alle turer annonseres på klanen.no
- I Sjappa bestiller og betaler du buss (når tv-kampene er oppsatt)
- Vi legger opp til ulike bussalternativer
- Oslo Sporveier frakter oss til de mest avsidliggende kriker og kroker

Alle turer annonseres på klanen.no

Følg med på klanen dått no for løpende oppdatering av informasjon om neste bortetur. Vennligst ikke spam ned tur-mailen eller forumet med lure og opplagte spørsmål. Som for eksempel om pris og bussavgang. Dette kommer til å stå tydelig ved alle annonseringer.

I Sjappa bestiller og betaler du buss

Som alltid melder du deg på busstur og betaler hos de hyggelige Sjappa-pikene. I prinsippet har de full oversikt over hva som skjer til enhver tid.

Men før du reiser ned i Sjappa og spør om neste tur, sjekk ut klanen.no. Står det ikke noe om salg av tur her, er ikke opplegget klart enda. Vi har tenkt på mulighetene med oppsett av bolker av turer etter hvert som tv-kampene settes opp, men siden sesongkortinnehavere har

➔ **På tide med en utepils i godt selskap igjen?**

Foto: Kevin Skjøthaug

forkjøpsrett på noen bortebilletter, lar dette seg i praksis ikke gjennomføre. Derfor vil vi foreløpig kun fortløpende selge buss- og kampbilletter til enkeltkamper.

Bussalternativene 2010

Dagsturen, eller opp-og-ned-på-samme-dag-gående-bussen, er det mest populære reisealternativet. Denne bussen kjører uansett vær, vind og kjøreforhold, og det er dagsturen som vil komme til å fronte i 2010. I år vil vi prøve på pub-besøk før match på de fleste avganger.

Et annet alternativ er opp-dagen-før-buss. Dette alternativet var ingen stor suksess i 2009, men vil være aktuelt i år på enkelte kamper. Dette bussalternativet medfører overnatting. Hvis ikke annet blir annonsert må du selv ordne med overnatting. Husk derfor å kun reservere, men ikke betale hotellet. Dette for å sikre at

du ikke sitter igjen med skjegget i postkassa om denne bussen skulle bli kansellert. For at denne bussen skal gå, kreves det minimum 70 prosent påmeldte to dager før avmarsj. Ved kjøp av bussbillett i Sjappa er du garantert bussplass uansett på dagsturen.

Stillebussen var ingen ubetinget suksess i 2009, men ved behov vil vi sette opp dette i 2010. For at stillebussen skal gå, kreves det også her minimum 70 prosent påmeldte to dager før avmarsj. Ved kjøp av stillebussbillett i Sjappa er du garantert bussplass uansett på dagsturen.

NB! Hvis det kun er stillebuss eller opp-dagen-før-buss som er et alternativ for deg, må du informere Sjappa om dette ved kjøp av bussbillett. Hvis det ikke er nok påmeldte til disse to alternativene, vil du ellers automatisk bli overført til vanlig buss.

Ved eventuelle andre løsninger til luft, lands eller vands, vil dette bli annonsert på klanen.no og på puben nær deg (Bohemen og Vertshuset).

Turgruppa ønsker alle en god sesong med Vålerenga, og vi håper å se deg på tur i 2010. Og husk, ikke oppfør deg som en dust på tur! Det kan være bitende kaldt å måtte gå hele veien hjem fra Dovre (med mindre du har på deg Makko).

På vegne av onkel reisende Mac's, Christian Kjellsen og Jostein Ellingsen

Kontaktinfo: tur@klanen.no, kjellsen@klanen.no eller 920 89 739

God tur!

Terminlista 2010 (Merk! Det er kun de syv første kampene som er berammet).

	Hjemme-lag	Borte-lag	Dato	Kamp-tids-punkt
Trenings-kamp	Stabæk	Vålerenga	02.mar	19:00
Runde 1	Vålerenga	Viking	15.mar	19:00
Runde 2	Stabæk	Vålerenga	20.mar	17:00
Runde 3	Vålerenga	Rbk	28.mar	20:00
Runde 4	Start	Vålerenga	03.apr	18:00
Runde 5	Vålerenga	Molde	12.apr	19:00
Runde 6	Sandefjord	Vålerenga	15.apr	20:00
Runde 7	Brann	Vålerenga	18.apr	20:00
Runde 8	Vålerenga	Odd	25.apr	18:00
Runde 9	Strømsgod-set	Vålerenga	02.mai	18:00
Runde 10	Vålerenga	Hønefoss	05.mai	18:00
Runde 11	xxx	Vålerenga	09.mai	18:00
Cup runde 1			13.mai	
Runde 12	Vålerenga	Aalesund	16.mai	18:00
Cup runde 2			19.mai	
Runde 13	Tromsø	Vålerenga	24.mai	18:00
Runde 14	Vålerenga	Haugesund	06.jun	18:00
Cup runde 3			09.jun	
Runde 15	LSK	Vålerenga	04.jul	18:00
Runde 16	Odd	Vålerenga	10.jul	18:00
Runde 17	Vålerenga	xxx	18.jul	18:00
Runde 18	Aalesund	Vålerenga	25.jul	18:00
Runde 19	Vålerenga	Start	01.aug	18:00
Runde 20	Haugesund	Vålerenga	08.aug	19:00
Cup kvartfinale			14.aug	
Runde 21	Vålerenga	Sandefjord	23.aug	18:00
Runde 22	Molde	Vålerenga	29.aug	18:00
Runde 23	Vålerenga	Stabæk	12.sep	18:00
Runde 24	Viking	Vålerenga	19.sep	18:00
Cup semifinale			22.sep	
Runde 25	Vålerenga	Brann	26.sep	18:00
Runde 26	Rbk	Vålerenga	03.okt	18:00
Runde 27	Vålerenga	Strømsgod-set	17.okt	18:00
Runde 28	Vålerenga	LSK	24.okt	18:00
Runde 29	Hønefoss	Vålerenga	31.okt	18:00
Runde 30	Vålerenga	Tromsø	07.nov	18:00
Cupfinale			14.nov	13.15

KST – Hvem faen er de og hva gjør de?

KST har lange aner helt tilbake til 80-tallet. Vi har ingenting med BALL-gensere, synth-pop og Modern Talking å gjøre, men er engasjerte medlemmer av Klanen og jobber for medlemmene av Klanen.

KST het inntil i forfjor KOT, da tenker jeg noen nikker gjenkjennende. KST står ikke for Klanens SikkerhetsTjeneste, det er lett å dra sammenligningen til PST! Da ikke alle ser humoren i dette, ser vi heller ingen grunn til å endre navnet, KST!

KST sin hovedoppgave er TRIVSEL. Det betyr at når Klanen har kommet seg inn på stadion så skal de TRIVES.

Vi skal hjelpe dem som trenger det. Dette kan være alt fra de som aldri har vært på våre tribuner før og derfor ikke finner frem, til de som har vært med oss så lenge at de ikke finner frem.

Mandatet for arbeidet vårt gis til enhver tid av Klansstyret. Vi er supportere og elsker Enga som dere.

Det eneste som skiller oss fra våre andre nydelige medlemmer av familien er et akkrediteringskort som dingler rundt halsen vår.

KST holder til på Klanens tribuner, Vestbreden og Banansvingen. Dette er områder hvor trivselsfaktoren er høy og god og det blir ikke dårligere av de etterlengtede ståtribunene! Vi er også til stede på alle bortekamper hvor oppgavene er de samme, samt at du sikkert har sett en eller flere tullinger som prøver å dirigere bussene våre, det er oss det også...

Dersom du sitter med et brennende ønske om å gjøre noe for Enga og er over 18 år, så kontakt oss i KST... Vi trenger deg!

Og du... Ikke nøl med å kontakte oss eller hilse på oss når du ser oss på kamp. Vi er like glade i deg som du er i oss!!

KST

Klanens årsmøte 2010

Klanens årsmøte er ferdig. Med et nytt styre, noen vedtektsendringer og frisk diskusjon var det et årsmøte i entusiasmens navn.

Tid: Onsdag 3. mars kl 18.00
 Sted: Entra Eiendoms lokaler, Biskop Gunnerus gate 14a
 Frammøtte: 127

Årsmøtet åpnet med orienteringer fra Odd Skarheim om stadionprosjektet, Geir Hjort om Vålerenga Vertshus og Frode Veie om Sportsarena.

Hoveddiskusjonene rundt årsmeldinga var knyttet til arbeidslagene KST og Spenn og sånt. Flere delegater viste til at det har vært uheldige episoder med der KST har vært involvert i 2009, og etterlyste tydeligere instruksjoner fra styret om KSTs mandat og arbeidsoppgaver. Espen Knutsen opplyste om at det har vært gjennomført en evaluering, og det er utarbeidet en instruks for KST. De nye retningslinjene vil bli lagt ut på klanen.no.

Sportsarenasaken ble brukt som bakgrunn for en diskusjon om hva Klanen egentlig skal drive med. All annen business enn Sportsarena har gått veldig bra. Samtidig ble Sjappa og Boehmen drevet på dugnad i starten, mens Sportsarena ble starta med friske midler for å tjene penger. Vår kompetanse er ikke innen business, og hvor mye kan vi stole på de som vil inngå i et samarbeid? Burde vi heller bruke kreftene på

saker med nærmere tilknytning til vår kjerneaktivitet, ble det spurt: Styret signaliserte ga tydelig uttrykk for en konservativ holdning til nye businessprosjekter. Det kan diskuteres både hva vi skal drive med, og hvordan det skal drives på best mulig måte. Det bør settes ned en gruppe som ser på dette til neste årsmøte.

Revisor har godkjent regnskapet, og budsjettet ble godkjent uten mange spørsmål. Styrets forslag om å opprette et nytt fond med deler av driftsoverskuddet ble godkjent. Fondet skal brukes til å kunne støtte tiltak som faller utenfor retningslinjene for breddefondet. Forslag til vedtekter for det nye fondet legges fram for neste årsmøte. Medlemskontingenten endres ikke, men styret har fått muligheten til å legge et gebyr på inntil ti kroner i forbindelse med innkreving av medlemskontingent for de som ikke registrerer seg med e-postadresse, for å dekke kostnadene ved utsending av papirfaktura.

Det var mange forslag til vedtektsendringer, det var mest debatt knyttet til forslaget fra Roland Sannes om følgende tillegg til formålsparagrafen: Klanen skal søke å være en konstruktiv og kritisk diskusjonspartner for Vålerengens Idrettsforening og sær-idrettslagene utenfor kampene. Klanen skal tale medlemmenes og i første rekke den stående og syngende Vålerengasupporteres sak ovenfor myndigheter, forbund og klubb der dette er nødvendig.

En del av begrunnelsen for forslaget var at det er viktig å presisere at Klanen er en interesseorganisasjon for stående syngende supportere, slik det opprinnelig var ment. Noen mente det ville være en uheldig «sortering» av medlemmer, og at det ikke burde inn i formålsparagrafen selv om intensjonen kan være riktig. Forslaget fikk 6 stemmer for lite til å bli vedtatt.

Noe diskusjon ble det også om forslaget fra Jørund Smedhus om å øke antall medlemmer i styret. En del oppfatter nå at de ikke har en stemme i styret. Selv om man ikke sikrer mangfold ved å øke antallet gir det flere muligheter. Styret blir også mindre sårbart, og det er behov for mer arbeidskraft i styret. Det ble vedtatt at det fra neste årsmøte skal velges inntil sju medlemmer og to varamedlemmer.

Det nye styret består av Erling Rostvåg og Svein Erik Vålerenga Rogsund Bakke som de to nye, sammen med Christian Kjellsen, Marit Nyborg og Morten Nydal som ikke var på valg i år. Espen Knutsen ble valgt som varamedlem i tillegg til Anne Kathrine Raasum, som heller ikke var på valg.

Klanens nye valgkomité består av Per Amundsen, Jon Simon Grue og Greger Thorvaldsen, med Joachim Strandberg som vara.

tert om dette burde være et styringsdokument som Klanens årsmøte bør vedta i en eller annen form. Foreløpig nøyer styret seg med å presentere manifestet som en del av årsmeldingen, og overlater til det neste styret eller andre medlemmer å eventuelt fremme dette for årsmøtet. Klanens manifest er et resultat av en årelang prosess med å lage et identitetsdokument. En viktig milepæl ble nådd i høst. Etter ti år med diskusjoner har vi endelig greid å få ståplasser på en sentral del av våre felt, dialog med Ullevål Stadion og klubben har endelig gitt resultater. Dette anser styret som en stor seier på flere måter.

- 1) Vi får en betydelig bedret situasjon på felt 228, ståtribuner kler oss rett og slett bedre.
- 2) Rent supporterpolitisk er det sterkt at vi i disse sikkerhetshysteri-tider får nedmontert 700 stoler på Norges nasjonalarena.
- 3) Dette baner veien for ståtribuner på vår nye stadion på Valle. (...)

Samarbeidet med klubben har sett fra styrets side blitt bedre og bedre i løpet av perioden. Etter en turbulent vår har klubb og klan blitt mer konstruktive, og blitt bedre på å kommunisere og samarbeide. Det er blitt etablert faste møter med administrasjonen, i tillegg til at vi fortsatt er representert i hovedstyret med observatørstatus. (...)

I 2009 har styret brukt uforholdsmessig mye tid på å drive «butikken» Klanen framfor å støtte opp om supporteraktiviteten i den grad vi skulle ønske. Dette skyldes først og fremst situasjonen i Sportsarena AS, og etableringa av Vålerengafamiliens Vertshus AS som driver Vålerenga Vertshus. I tillegg har behandling av søknader om støtte fra breddefondet tatt mye tid. (...)

Gjennom perioden har man avdekket at kommunikasjon mellom styret og det enkelte arbeidslag, og arbeidslagene i mellom, har vært utilfredsstillende. Styret erkjenner at styret har et ansvar for å sikre god kommunikasjon, og har blant annet arrangert evalueringssamlinger for å bedre kommunikasjonen – noe som har blitt godt mottatt, og som bør gjentas etter neste sesong, og kanskje i løpet av sesongen også.

Spesielt nyttig har samlingene vært for å bedre kommunikasjonen mellom sang/tifo, KST og styret. (...)

Turgruppa

Fotballsesongen 2009 endte ut fra våre forventninger med en skuffende 7. plass, men til tross for det er det vi som reiser mest av alle supporterfamiliene i Norges langstrakte land. Sjappa og Oslo Sporveier har vært turgruppas viktigste samarbeidspartnere.

I år som tidligere har Klanens turgruppe satt opp busser til alle bortekamper i serie og cup, med unntak kampene mot Tromsø og Bodø-Glimt. En viktig suksessfaktor er og har vært at vi reiser til alle kamper. Antall reisende til bortekamp med Vålenga var 13 858 (snitt 924) totalt i fotballsesongen 2009 (basert på antall registrerte bortetilskuere hos arrangør). Kla-

nens eget turtilbud og alle gode private bussinitiativ har vært med å sikre at Vålengas supportere viser seg som stolte supportere som støtter opp i tykt og tynt – også til tross for lagets tildels labre sesong. (...)

ENGATIFO Organisering

I år har ansvarsfordelinga i Tifograppa fungert bedre enn året før. Vi har vært færre på ansvaret, men Erling og André (og Vebjørn for sommeren) har fordelt oppgavene fint mellom seg og de som har tatt på seg ansvar har stort sett gjennomført det de har lovet. Vi ser også meget positivt på nytt ungt engasjement som har dukket opp og håper å spille videre på dette neste år. Dette engasjementet har også ført til en slags revitalisering av HockeyTifo, i samarbeid med Hockeygruppa.

Årsmelding Klanen 2009

Her følger et redigert utdrag av styrets årsmelding for perioden 04.03.2009 – 03.03.2010. Fulltekst finnes her: http://www.klanen.no/styret/klanens_aarsmoete_2010_aarsmelding

Styret har bestått av Steinar Jensen, Christian Kjellsen, Espen Knutsen, Marit Nyborg og Morten Nydal, samt varamedlemmene Greger

Torvaldsen og Anne Katrine Raassum. Steinar Jensen trakk seg i løpet av perioden. Styret konstituerte Greger Torvaldsen, som første varamann, som nytt fast styremedlem etter Steinar. Styret har avholdt 23 styremøter i perioden, og behandlet omlag to hundre saker. Styret har også avholdt ett styreseminar som varte en helg, og arrangert tre evalueringssamlinger i etter-

kant av fotballsesongen 2009. Deler av styreseminaret ble brukt på å slutføre «Klanens manifest» (gjengitt på siste side i bladet), som etterpå har fungert som en rettesnor og en «Vær Vålerenga-plakat» for styret. Manifestet har blitt presentert for sentrale personer i arbeidslagene i forbindelse med en av evalueringssamlingene, der det også ble disku-

Det var en gang et medlemssystem...

Det skjedde i de dager at det gikk ut befalling fra styret om at hele Klanen skulle innskrives i manntall. Den første innskrivning ble holdt mens Olle Nordin var sjef. Og alle lot seg innskrive, med blekk på papir. Slik var starten på Klanens medlemssystem, et medlemsystem som har voldt mange problemer og gitt masser av grått hår. Nå skjer det igjen store ting på denne fronten, og denne gangen forhåpentligvis til det bedre.

Selve nerven i en organisasjons virksomhet vil alltid være medlemssystemet. Uten et slikt system vil man ikke kunne holde kontroll på hvem som er medlem og har betalt, hvem som har fått hva av informasjon og ikke minst hvor folk bor, så man veit hvor man skal sende ting. I så måte har Klanen hatt en del nerveproblemer de siste åra, med et stadig mer haltende og upraktisk medlemssystem.

Utviklinga av Klanens medlemssystem kan også ses på som historia til Klanen, fra rundt 500 medlemmer første året, til over 13 000 som toppnotering de beste jubelsongene. Fra den spede begynnelsen med penn og papir som verktøy for å styre en medlemsmasse bestående av gamle kjenninger med og uten tranåde som møttes en maidaag før kamp på Bryggehuset ved Bislett, til det nylig lanserte datasystemet som skal holde orden på en mangfoldig gjeng med syngende, sittende og ravende juletrær, pøbler og medgangssupportere.

Tidligere system

Det elektroniske medlemssystemet som Klanen har brukt på store deler av 00-tallet ble utvikla av folk innad i Klanen. Systemet var på mange måter velfungerende, og i og med at det ble utvikla internt var det også tilpassa Klanens daværende behov. Samtidig ble det etter hvert klart at systemet hadde sine begrensninger. Spesielt jubelåra midt på 00-tallet avslørte hvor sårbart systemet er når man blir en del medlemmer.

En av de største utfordringene har vært at systemet i utgangspunktet ikke kunne motta og re-

gistrere innbetalinger elektronisk, for eksempel ved hjelp av en løsning med kundeidentifikasjonsnummer (kidnummer). Dermed har det i mange år vært opp til de (eller alt for ofte den) som har hatt ansvaret for medlemservice å sørge for at alle kontingentinnbetalinger blir registrert riktig. Det har også til tider vært mye arbeid knyttet til å legge inn nyinmeldinger manuelt.

Katastrofen

Den store katastrofen kom likevel først i 2007 og 2008, da man ville oppgradere det eksisterende systemet til også å kunne lese kidnummer, samtidig som man forsøkte å «vaske» medlemslistene for ulike feil. Til tross for at regninga med kontingentkravet for 2008 inneholdt et kidnummer, og til tross for at man hadde fått forsikringer om at alle som betalte med kidnummer ville bli registrert automatisk, fungerte ikke systemet.

Utover våren og sommeren 2008 ble omfanget av feilen avdekket, og da man oppdaga at flere tusen innbetalinger ikke var blitt registrert riktig ble hele oppgraderingsprosjektet avslutta. I stedet ble det beslutta at man skulle begynne arbeidet med å skaffe et nytt medlemssystem til Klanen.

Idémyldring

Noe av det første man gjorde, var å samle folk fra ulike deler av Klanen for å gjennomgå hvilke funksjoner et nytt system måtte ha. Etter et par møter kunne man konkludere med en smørbrødlister over hva som måtte være på plass, hva som burde være på plass, og hva man kunne ønske at var på plass i et nytt system. Det mest sentrale har selvsagt vært å få på plass et system som gjør det enkelt å håndtere en stor medlemsmasse, med elektronisk registrering av kontingentinnbetaling, og mulighet for medlemmene selv å oppdatere og korrigere informasjon om seg selv. Også mer kuriøse ønsker og ideer ble lufta og notert ned på lista, og tida vil vise om disse ideene er noe vi kommer til å jobbe videre med.

Lansering

Etter at kravspekken var utarbeida og anbudsrunder avslutta, ble det bestemt at vi skulle gå for løsninga fra firmaet KX Products AS. Deres løsning er i utgangspunktet utvikla for fotballklubber, men med enkle utviklingsgrep har vi fått et system som er tilpassa våre behov.

I vinter, nærmere bestemt i desember og januar, har KX Products AS gradvis ferdigstilt de mest sentrale elementene i et fungerende medlemsystem parallelt med at medlemservice har blitt gitt opplæring, og samtidig som en endelig kontrakt har blitt fremforhandla. Blant annet har man blitt enig om hvilke av funksjonene som skulle være klar ved levering av systemet, og hvilke som skal fikses etter hvert, hvilket brukerstøttenivå som medfølger i prisen, og hva videreutviklingskostnader bør ligge på.

Erfaringer så langt

Etter at det nye systemet har vært i drift i halvannen måned, og de første rundene med kontingentinnkreving er gjennomført, rapporteres det at det nye medlemssystemet fungerer bra. Noen mindre feil har blitt oppdaga, og enkelte arbeidsoppgaver er ikke så enkle å gjennomføre som ønskelig, men dette er detaljer som byr på bagatellmessige utfordringer for de frivillige i arbeidslaget Medlemservice, og som ikke har innvirkning på funksjonaliteten som medlemmene forholder seg til.

En viktig konsekvens av det nye systemet, er at det har blitt langt viktigere at medlemmer registrerer seg med e-postadresse. Dette skyldes både at man som medlem da kan bestille brukernavn og passord lettere, samt at Klanen kan spare mye penger på å sende ut medlemsgiro som vedlegg til e-post. Vi oppfordrer derfor alle til å logge seg inn på medlemssystemet ved å bruke infoen som fulgte med giroen for medlemskontingent, og sjekke at all info, inkludert e-postadresse, stemmer. Ved problemer, spørsmål, kommentarer eller et brennende ønske om å gjøre en frivillig innsats for Medlemservice; ta kontakt på medlem@klanen.no.

Av: Skrible og Greger

Klanens manifest forteller hvor vi er fra, hvem vi er og hva vi gjør.

Vi kommer fra Store Stå på Bislett og Jordal Amfi. Vi er en stolt og uavhengig supporterforening som har utspring i Apeberget.

- Vålerengens Idrettsforening går foran alt. Vi støtter og står opp for Vålerenga uansett.
- Vi skal sørge for flest mulig stående, syngende supportere på kamp.
- Vi er antirasistiske, ikkevoldelige og inkluderende, samtidig som vi har et dårlig rykte å ta vare på.
- Som medlem i Klanen er du Vålerengas ansikt utad, ikke oppfør deg som en dust.
- Klanen drives på dugnad, og vi organiserer oss med et styre og flere arbeidslag. Driftsmidlene brukes på sang, tifo og tur, og de støttefunksjoner som er nødvendig for at dette skal fungere optimalt.

Styret og arbeidslaga handler aldri på tvers av detta.

Stemningsfilmer 2010

I en årrekke har Klanen vært ledende i Norge når det gjelder tribuneliv. Når det gjelder tifo har vi vært overlegne, og det er ytterst få som p.d.d. kan måle seg med våre arrangementer når spillerne entrer banen. Vi setter farge på alt fra store tribuner på Lerkendal til små skråninger i andre divisjon og det ligger som regel mange timers frivillig arbeid bak det du ser på stadion. Sangmessig har vi fått litt konkurranse i de senere årene, og bra er vel det. Vi trenger vel noen til å minne oss på at vi ikke er alene, slik at vi stadig holder hodene skjerpet og fortsetter å utvikle oss i riktig retning.

I 2010 har vi et ønske om å forevige det vi opplever på stadion på film! Det er alt for mange gode øyeblikk som kan gå i glemmeboka, men det ønsker vi å gjøre noe med. Sang, tifoarrangementer og dugnader, borteturer, cuptelt eller feiringer på Rådhusplassen... Alt en klansmann ønsker å gjennomleve hjemme i stua ønsker vi å fange på film.

Klanen består av tusenvis av forskjellige medlemmer, og alle ønsker å delta på sin måte. Det være seg alt fra å betale klansmedlemskapet og aldri se en match på stadion til utallige timer tifodugnad eller 14 bortekamper i året, med eller uten kaffekoppen i hånda. Alle har en egen tanke om hvordan de ønsker å bidra, og vi håper derfor vi kan få kontakt med noen som ønsker å bidra også her.

Har du kunnskap og/eller interesse for video, bilde eller lyd? Kunne du tenke deg å ha ansvaret for et kamera i 2x45 minutter? Send oss en mail på filmer@klanen.no, og fortell oss hvem du er og hva du ønsker å bidra med. Vet du ikke hva du skal bidra med, men allikevel kunne tenke deg å hjelpe til? Vi trenger deg også!